I

(Säädökset, jotka on julkaistava)

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 1050/2006,

annettu 11 päivänä heinäkuuta 2006,

lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Valko-Venäjältä ja Venäjältä peräisin olevan kaliumkloridin tuonnissa

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96 ([1]), jäljempänä ”perusasetus”, ja erityisesti sen 11 artiklan 2 ja 3 kohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen, jonka tämä on tehnyt neuvoa-antavaa komiteaa kuultuaan,

sekä katsoo seuraavaa:

A. MENETTELY

1. Voimassa olevat toimenpiteet

(1) Neuvosto otti asetuksella (ETY) N:o 3068/92 ([2]), jäljempänä ”alkuperäinen asetus”, käyttöön lopulliset polkumyyntitullit muun muassa Valko-Venäjältä ja Venäjältä, jäljempänä ”asianomaiset maat”, peräisin olevan kaliumkloridin, jäljempänä ”potaska” tai ”tarkasteltavana oleva tuote”, tuonnissa.

(2) Perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdan mukaisesti suoritetun toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun ja 11 artiklan 3 kohdan mukaisesti suoritetun välivaiheen tarkastelun, jäljempänä ”edellinen tutkimus”, jälkeen neuvosto päätti asetuksella (EY) N:o 969/2000 ([3]) pitää voimassa edellä mainitut toimenpiteet ja muutti toimenpiteiden muotoa. Toimenpiteet otettiin käyttöön potaskan luokan ja laadun mukaan euroina ilmaistuna kiinteänä määränä.

(3) Neuvosto vapautti asetuksella (EY) N:o 992/2004 ([4]) Euroopan unioniin 1 päivänä toukokuuta 2004 liittyneisiin uusiin jäsenvaltioihin, jäljempänä ”kymmenen uutta jäsenvaltiota”, suuntautuvan erityisten sitoumustarjousten, jäljempänä ”laajentumissitoumukset”, mukaisen tuonnin käyttöön otetuista polkumyyntitulleista ja antoi komissiolle luvan hyväksyä kyseiset laajentumissitoumukset. Tämän perusteella komissio hyväksyi asetuksella (EY) N:o 1002/2004 ([5]) laajentumissitoumukset i) Valko-Venäjällä toimivalta vientiä harjoittavalta tuottajalta yhdessä Itävallassa, Liettuassa ja Venäjällä sijaitsevien yritysten kanssa; ii) Venäjällä toimivalta vientiä harjoittavalta tuottajalta yhdessä Venäjällä ja Itävallassa sijaitsevien yritysten kanssa; ja iii) Venäjällä toimivalta vientiä harjoittavalta tuottajalta yhdessä yrityksen kanssa, joka sitoumuksen hyväksymisajankohtana sijaitsi Kyproksella.

(4) Komissio hyväksyi asetuksella (EY) N:o 858/2005 ([6]) uudet sitoumukset edellä mainituilta vientiä harjoittavilta tuottajilta 13 päivään huhtikuuta 2006 asti.

(5) Perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdan mukaisen kahden erillisen osittaisen välivaiheen tarkastelun, jotka pantiin vireille venäläisten vientiä harjoittavien tuottajien JSC Silvinitin ja JSC Uralkalin pyynnöstä, jälkeen neuvosto muutti asetuksella (EY) N:o 1891/2005 ([7]) asetuksen (ETY) N:o 3068/92 korvaamalla kiinteät tullit yhdellä arvotullilla venäläisten yritysten valmistamien kaikkien potaskalajien osalta. Kahden pyynnön esittäneen yrityksen sitoumukset hyväksyttiin komission päätöksellä 2005/802/EY ([8]).

(6) Sen jälkeen, kun ilmoitus ([9]) polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden voimassaolon lähestyvästä päättymisestä oli julkaistu, Ukrainasta peräisin olevaan tuontiin sovellettavien toimenpiteiden voimassaolo päättyi 12 päivänä toukokuuta 2005, koska toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevaa tarkastelupyyntöä ei esitetty.

([1]) EYVL L 56, 6.3.1996, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2117/2005 (EUVL L 340, 23.12.2005, s. 17).
([2]) EYVL L 308, 24.10.1992, s. 41.
([3]) EYVL L 112, 11.5.2000, s. 4, oikaisu EYVL L 2, 5.1.2001, s. 42.
([4]) EUVL L 182, 19.5.2004, s. 23.
([5]) EUVL L 183, 20.5.2004, s. 16, asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 588/2005 (EUVL L 98, 16.4.2005, s. 11).
([6]) EUVL L 143, 7.6.2005, s. 11.
([7]) EUVL L 302, 19.11.2005, s. 14.
([8]) EUVL L 302, 19.11.2005, s. 79.
([9]) EUVL C 249, 8.10.2004, s. 3.

2. **Uudelleentarkastelua koskevat pyynnöt**

2.1 *Toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskeva tarkastelupyyntö*

(7) Sen jälkeen, kun edellä mainittu ilmoitus toimenpiteiden voimassaolon lähestyvästä päättymisestä oli julkaistu, komissio otti vastaan perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdan mukaisen pyynnön Venäjää ja Valko-Venäjää koskevien toimenpiteiden tarkastelusta.

(8) Pyynnön esitti 10 päivänä helmikuuta 2005 European Potash Producers Association, jäljempänä ”pyynnön esittäjä”, niiden tuottajien puolesta, joiden yhteinen potaskan tuotanto muodostaa noin 99 prosenttia potaskan tuotannosta yhteisössä eli pääosan yhteisön koko tuotannosta.

(9) Pyyntöä perusteltiin sillä, että toimenpiteiden voimassaolon päättyminen johtaisi todennäköisesti polkumyynnin jatkumiseen tai toistumiseen ja yhteisön tuotannonalalle tästä aiheutuvaan vahinkoon. Pyynnön esittäjä väitti, että asianomaisista maista peräisin olevaa potaskaa myydään edelleen polkumyynnillä yhteisössä. Pyynnön esittäjä väitti myös, että Valko-Venäjältä ja Venäjältä tulevan tarkasteltavana olevan tuotteen tuonti oli kasvanut ja että tuodun tuotteen määrillä ja hinnoilla oli edelleen kielteinen vaikutus yhteisön tuotannonalan markkinaosuuteen, myyntiin ja hintoihin, mikä puolestaan oli vaikuttanut erittäin kielteisesti yhteisön tuotannonalan kokonaistulokseen ja taloudelliseen tilanteeseen. Lisäksi pyynnön esittäjä väitti, että vahingollinen polkumyynti todennäköisesti jatkuu ja esitti näyttöä siitä, että yhteisön tuotannonalan herkkä tilanne huonontuu entisestään, jos toimenpiteiden voimassaolon annetaan päättyä.

(10) Kun komissio oli neuvoa-antavaa komiteaa kuultuaan todennut, että on olemassa riittävä näyttö toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun panemiseksi vireille, se pani vireille tutkimuksen perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdan nojalla julkaisemalla asiaa koskevan ilmoituksen ([1]).

2.2. *Osittaista välivaiheen tarkastelua koskeva pyyntö*

(11) Polkumyyntiin rajoittuvaa osittaista välivaiheen tarkastelua pyysi ainoa valkovenäläinen vientiä harjoittava tuottaja Republican Unitary Enterprise Production Amalgamation Belaruskali, jäljempänä ”Belaruskali”.

(12) Belaruskali esitti näyttöä siitä, että ainakin sen osalta olosuhteet, joihin toimenpiteet perustuvat, olivat muuttuneet ja että kyseiset muutokset olivat pysyviä.

(13) Belaruskali osoitti, että viitemaaksi soveltuvan markkinataloutta toteuttavan kolmannen maan normaaliarvon ja sen Euroopan unioniin viennissä veloittamien hintojen vertailu johtaisi polkumyynnin vähenemiseen merkittävästi alle voimassa olevien toimenpiteiden tason. Polkumyynnin vaikutusten tasaaminen ei tästä syystä enää edellyttäisi nykyisen tasoisten, aiemmin määritettyyn polkumyyntiin perustuvien toimenpiteiden soveltamista.

(14) Kun komissio oli neuvoa-antavaa komiteaa kuultuaan todennut, että on olemassa riittävä näyttö osittaisen välivaiheen tarkastelun panemiseksi vireille, se pani vireille tutkimuksen perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdan nojalla julkaisemalla asiaa koskevan ilmoituksen ([2]).

3. **Tutkimus**

3.1 *Tutkimusajanjakso*

(15) Perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdan mukaisen toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun yhteydessä suoritettu polkumyynnin jatkumisen tai toistumisen todennäköisyyttä koskeva tutkimus kattoi Valko-Venäjän ja Venäjän osalta 1 päivän tammikuuta ja 31 päivän joulukuuta 2004 välisen ajanjakson, jäljempänä ”tutkimusajanjakso”. Vahingon jatkumisen tai toistumisen arvioinnin kannalta merkittävien kehityssuuntien tarkastelu kattoi 1 päivän tammikuuta 2001 ja tutkimusajanjakson lopun välisen ajanjakson, jäljempänä ”tarkastelujakso”.

(16) Perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdan mukaisen Valko-Venäjää koskevan osittaisen välivaiheen tarkastelun tutkimusajanjakso on sama kuin toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun tutkimusajanjakso.

3.2 *Tutkimuksen osapuolet*

(17) Komissio ilmoitti virallisesti kahden tarkastelun vireillepanosta yhteisön tuottajille, viejille ja tuottajille viejämaassa, tuojille/käyttäjille ja niitä edustaville järjestöille, joita asian tiedettiin koskevan, sekä viejämaiden edustajille. Komissio lähetti kyselylomakkeet kaikille edellä mainituille osapuolille ja tarkastelun vireillepanoa koskevissa ilmoituksissa asetetussa määräajassa ilmoittautuneille osapuolille. Lisäksi mahdolliseksi vertailumaaksi valitun Kanadan tunnettuihin tuottajiin otettiin yhteyttä ja niille lähetettiin kyselylomakkeet. Komissio antoi myös osapuolille, joita asia suoraan koski, tilaisuuden esittää kantansa kirjallisesti ja pyytää saada tulla kuulluiksi.

(18) Pyynnön esittäneet kolme yhteisön tuottajaa vastasi kyselyyn. Lisäksi 14 etuyhteydetöntä tuojaa ja/tai käyttäjää vastasi kaikkiin kyselylomakkeen kysymyksiin ja esitti kantansa kirjallisesti.

([1]) EUVL C 89, 13.4.2005, s. 3.

([2]) EUVL C 89, 13.4.2005, s. 7.

(19) Vastaukset saatiin asianomaisissa maissa toimivalta kolmelta vientiä harjoittavalta tuottajalta, viideltä yhteisön tuojalta ja yhdeltä vientiä harjoittaviin tuottajiin etuyhteydessä olevalta venäläiseltä myyjältä.

(20) Yksi vertailumaan tuottaja vastasi kaikkiin kyselylomakkeen kysymyksiin ja toinen vertailumaan tuottaja toimitti yksityiskohtaisia tietoja samankaltaisen tuotteen tuotantokustannuksista.

3.3 *Asianomaiset osapuolet ja tarkastuskäynnit*

(21) Komissio hankki ja tarkisti kaikki tiedot, joita pidettiin tarpeellisina tutkittaessa, onko polkumyynnin ja vahingon jatkuminen tai toistuminen todennäköistä ja onko toimenpiteiden soveltamisen jatkaminen yhteisön edun mukaista. Lisäksi komissio hankki ja tarkisti kaikki tiedot, joita pidettiin tarpeellisina määritettäessä ainoan valkovenäläisen vientiä harjoittavan tuottajan polkumyynnin tasoa. Tutkimuksia suoritettiin seuraavien yritysten toimitiloissa:

a) Yhteisön tuottajat

— Cleveland Potash Limited, Saltburn, Yhdistynyt kuningaskunta,

— Iberpotash, SA, Suria (Barcelona), Espanja,

— K+S Kali GmbH, Kassel, Saksa;

b) Venäjällä toimivat vientiä harjoittavat tuottajat

— JSC Silvinit, jäljempänä ”Silvinit”, Solikamsk, Permin alue, Venäjä,

— JSC Uralkali, jäljempänä ”Uralkali”, Berezniki, Permin alue, Venäjä;

c) JSC Silvinitiin ja Belaruskaliin etuyhteydessä oleva viejä

— International Potash Company, jäljempänä ”IPC”, Moskova, Venäjä;

d) JSC Silvinitiin ja Belaruskaliin etuyhteydessä oleva tuoja

— Belurs GmbH, jäljempänä ”Belurs”, Wien, Itävalta;

e) Vertailumaan tuottajat

— Agrium, Inc., jäljempänä ”Agrium”, Calgary, Alberta, Kanada,

— PCS Potash Corp., Inc., jäljempänä ”PCS”, Saskatoon, Saskatchewan, Kanada;

f) Etuyhteydettömät yhteisön tuojat:

— AUREPIO SP, Varsova, Puola;

g) Yhteisössä toimivat etuyhteydettömät käyttäjät

— Zaklady Chemiczne ”Police” SA, Police, Puola,

— Fosfan SA, Szczecin, Puola,

— Tessenderlo Chemie NV/SA, Bryssel, Belgia,

— Yara SA, Bryssel, Belgia.

B. TARKASTELTAVANA OLEVA TUOTE JA SAMANKALTAINEN TUOTE

1. Tarkasteltavana oleva tuote

(22) Tarkasteltavana oleva tuote on sama kuin edellisessä tutkimuksessa eli kaliumkloridi, jäljempänä ”potaska”. Sitä käytetään yleensä maatalouslannoitteena joko sellaisenaan tai sekoitettuna muiden lannoitteiden kanssa tai osana niin sanottua NPK-lannoitetta (typpi, fosfori, kalium). Kaliumpitoisuus vaihtelee, ja se määritetään prosentuaalisena osuutena kaliumoksidia (K_2O) vedettömän kuivan tuotteen painosta.

(23) Potaskaa pidetään yleensä kaupan kahta eri laatua: vakioeli jauhelaatuista (vakiolaatuinen potaska) tai muuta kuin vakiolaatuista potaskaa, joka käsittää raelaatuisen potaskan, mutta ei rajoitu siihen (raelaatuinen potaska). Tuote luokitellaan kolmeen perusluokkaan K_2O-pitoisuuden perusteella:

— kaliumpitoisuus K_2O:na laskettuna enintään 40 painoprosenttia – kuuluu CN-koodiin 3104 20 10,

— kaliumpitoisuus K_2O:na laskettuna suurempi kuin 40 mutta enintään 62 painoprosenttia – kuuluu CN-koodiin 3104 20 50,

— kaliumpitoisuus K_2O:na laskettuna suurempi kuin 62 painoprosenttia – kuuluu CN-koodiin 3104 20 90,

ja lisäksi tiettyihin korkean kaliumpitoisuuden omaaviin erityisseoksiin tai sekoituksiin:

— kaliumpitoisuus K_2O:na laskettuna vähintään 35 mutta enintään 40 painoprosenttia – kuuluu CN-koodeihin ex 3105 20 10, ex 3105 20 90, ex 3105 60 90, ex 3105 90 91 ja ex 3105 90 99,

— kaliumpitoisuus K_2O:na laskettuna suurempi kuin 40 mutta enintään 62 painoprosenttia – kuuluu CN-koodeihin ex 3105 20 10, ex 3105 20 90, ex 3105 60 90, ex 3105 90 91 ja ex 3105 90 99.

Kuten edellisissäkin tutkimuksissa, todettiin, että erityyppisellä ja -laatuisella potaskalla on samat fyysiset ja kemialliset perusominaisuudet sekä samat käyttötarkoitukset. Tästä syystä eri tuotteiden katsotaan muodostavan yhden ainoan tuotteen.

2. **Samankaltainen tuote**

(24) Tutkimus osoitti, että tarkasteltavana olevalla tuotteella ja yhteisön tuottajien tuottamalla ja yhteisön markkinoilla myymällä potaskalla sekä asianomaisten maiden tuottamalla ja kotimarkkinoilla myymällä potaskalla ja kanadalaisten tuottajien tuottamalla ja Kanadan markkinoilla myymällä potaskalla on samat fyysiset ja kemialliset perusominaisuudet ja käyttötarkoitukset. Tämän vuoksi niitä pidetään perusasetuksen 1 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuina samankaltaisina tuotteina.

(25) Yksi venäläinen viejä pyysi vakiolaatuisen potaskan, jonka K_2O-pitoisuus on suurempi kuin 62 painoprosenttia, jättämistä tutkimuksen ulkopuolelle, koska sitä käytettiin ainoastaan farmaseuttisiin tarkoituksiin, se oli erihintaista ja se toimitettiin pakattuna (lannoitteeksi tarkoitettu potaska toimitetaan pakkaamattomana). Kuten edellä mainitaan, tarkasteltavana olevalla tuotteella on kuitenkin samat fyysiset perusominaisuudet ja sama kemiallinen peruskoostumus kuin muilla potaskalaaduilla. Väitettyjen hintaerojen osalta tutkimus osoitti, että tuotetta myydään usein vastaavaan hintaan kuin potaskaa, jonka K_2O-pitoisuus on 60–62 prosenttia. Myöskään se, että tuotteen K_2O-pitoisuus on hieman suurempi tai se, että tuote toimitetaan pakattuna ei estä käyttämästä sitä lannoitteena. Tästä syystä väite oli hylättävä.

C. **POLKUMYYNTI**

1. **Polkumyynnillä tapahtunut tuonti tutkimusajanjakson aikana**

1.1 *Valko-Venäjä*

1.1.1 Vertailumaa

(26) Koska Valko-Venäjää ei pidetä markkinatalousmaana, komission oli määritettävä tässä tapauksessa normaaliarvo markkinataloutta toteuttavan kolmannen maan tuottajilta saatujen tietojen perusteella perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan mukaisesti. Vireillepanoa koskevassa ilmoituksessa esitettiin Kanadaa sopivaksi vertailumaaksi. Kanadaa oli käytetty vertailumaana myös tähän menettelyyn liittyvissä kaikissa edellisissä tutkimuksissa.

(27) Kaikille asianomaisille osapuolille annettiin tilaisuus esittää huomautuksia vertailumaasta.

(28) Valko-Venäjän viranomaiset väittivät, että Kanadan sijaan vertailumaaksi soveltuisi paremmin Venäjä, koska yhteisö oli edellisen tutkimuksen jälkeen tunnustanut Venäjän markkinatalousmaaksi. Lisäksi väitettiin, etteivät Kanadan kotimarkkinat ole kilpailukykyisemmät kuin Venäjän kotimarkkinat. Viranomaiset väittivät myös, että yksi suurimmista kanadalaisista tuottajista on kolmannen yrityksen kautta etuyhteydessä joihinkin yhteisön tuottajiin, minkä vuoksi ei olisi asianmukaista laskea Valko-Venäjän normaaliarvoa kanadalaisten yritysten toimittamien tietojen perusteella.

(29) Lisäksi Valko-Venäjän viranomaiset ehdottivat Venäjän valitsemista vertailumaaksi, koska i) valkovenäläiset ja venäläiset potaskan tuottajat muodostivat saman tuotannonalan Neuvostoliiton aikakaudella; ii) Venäjän potaskaa tuottavan tuotannonalan kehitystaso on verrattavissa Valko-Venäjän tuotannonalan kehitystasoon; ja iii) Venäjän tuotantomäärä on Valko-Venäjään nähden vertailukelpoisempi kuin Kanadan tuotantomäärä. Lisäksi Venäjä soveltuisi paremmin vertailumaaksi, koska Venäjän raaka-aineiden saantiedellytykset ja työvoimakustannukset ovat verrattavissa Valko-Venäjän edellytyksiin. Venäjän valintaa perusteltiin myös sillä, että venäläiset vientiä harjoittavat tuottajat osallistuvat toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevaan tarkasteluun ja venäläiset yritykset toimivat mitä todennäköisimmin yhteistyössä.

(30) Belaruskali väitti, ettei raaka-aineiden saantiedellytysten ja tuotantoprosessin vertailukelpoisuutta Kanadan ja Valko-Venäjän välillä ollut perusteltu riittävästi. Lisäksi väitettiin, ettei Kanadan asema potaskan suurimpana tuottajana vaikuta suoranaisesti vertailumaan valintaan ja että Venäjä soveltuisi paremmin vertailumaaksi.

(31) Yhteisön tuotannonala väitti, että valkovenäläisiä ja kanadalaisia kaivoksia voidaan verrata kustannusrakenteen ja -tehokkuuden suhteen ja että raaka-aineiden saantiedellytykset ovat molemmissa maissa melko samankaltaiset. Lisäksi väitettiin, että potaskan hinnat määräytyvät Kanadassa tavanomaisten markkinavoimien mukaan eikä markkinoiden eristyneisyys tai muut tekijät vääristä niitä. Yhteisön tuotannonala väitti myös, etteivät eräät kustannustekijät Venäjällä selvästikään vastaa tosiasiallista kustannustilannetta ja että niitä olisi tarkistettava. Lopuksi väitettiin, että ainakin yhden venäläisen potaskan tuottajan ja valkovenäläisen tuottajan välillä oli läheinen yhteys yhteisen myyntiyrityksen välityksellä, minkä vuoksi kyseiselle yritykselle olisi edullista saada alhainen normaaliarvo Venäjän markkinoilla.

(32) Kanadan soveltuvuudesta vertailumaaksi muistutettakoon, että samaan menettelyyn liittyvissä edellisissä tutkimuksissa Valko-Venäjän normaaliarvot on vahvistettu käyttäen Kanadaa soveltuvana vertailumaana eikä olemassa ole mitään näyttöä siitä, ettei valinta olisi enää asianmukainen. Lisäksi muistutettakoon, että Kanada on maailmanlaajuisesti potaskan merkittävin, niin Valko-Venäjää kuin Venäjää suurempi tuottaja ja viejä. Sekä tuotannon että toimijoiden lukumäärän suhteen kilpailun todettiin olevan Kanadan markkinoilla vähintään yhtä suurta kuin Venäjän markkinoilla. Lisäksi tutkimus osoitti, ettei potaskan tuonnissa Kanadaan sovellettu mitään tulleja tai muita rajoituksia. Edellisissä tutkimuksissa on jo todettu että valmistusprosessi ja raaka-aineiden saantiedellytykset ovat suurelta osin samanlaiset Kanadassa ja Valko-Venäjällä eikä näitä edellytyksiä koskevista muutoksista ole esitetty mitään näyttöä.

(33) Venäjän soveltuvuudesta vertailumaaksi pääteltiin, etteivät osapuolet ole esittäneet mitään pakottavia syitä, joiden vuoksi Venäjän markkinoita koskevia tietoja olisi käytettävä Kanadan markkinoita koskevien tietojen sijasta vahvistettaessa potaskan normaaliarvoa Valko-Venäjän osalta. On myös muistutettava, että eräät Venäjän kustannustekijät eivät näkyneet riittävästi venäläisten tuottajien tuotantokustannuksissa, minkä vuoksi kustannustekijöitä oli tarkistettava huomattavasti, kuten johdanto-osan 54 kappaleessa todetaan. Katsottiin kuitenkin, että yhden venäläisen tuottajan etuyhteys valkovenäläiseen tuottajaan ei välttämättä olisi estänyt Venäjän mahdollista valintaa vertailumaaksi. Väitettäessä, että venäläisen yrityksen etuna olisi matalan normaaliarvon osoittaminen, ei oteta huomioon sitä tosiasiaa, että muun muassa vertailumaissa käytettävät tiedot tarkastetaan perusteellisesti ennen kuin niitä voidaan käyttää.

(34) Toimielimet ottivat huomioon Valko-Venäjän viranomaisten esittämät väitteet, jotka koskivat vähintään yhden vertailumaan tuottajan ja yhteisön tuottajien etuyhteyttä. Tällä perusteella tarkasteltiin, oliko tällainen etuyhteys olemassa tiedot toimittaneiden kanadalaisten yritysten ja yhteisön tuottajien välillä. Tältä osin tutkimus osoitti, että yksi tarvittavat tiedot toimittanut kanadalainen tuottaja oli välillisesti etuyhteydessä joihinkin tuottajiin yhteisössä. Tämän yrityksen toimittamat tiedot todennettiin kyseisen yrityksen toimitiloissa, ja ne todettiin tarkoiksi ja luotettaviksi, joten ne muodostivat vakaan perustan normaaliarvon määrittämiselle. Pääteltiin, että yhden vertailumaassa toimivan yrityksen etuyhteys joihinkin yhteisön tuottajiin ei estänyt Kanadan valintaa vertailumaaksi. Lisäksi katsottiin, että se seikka, että valkovenäläiset ja venäläiset tuottajat olivat osa samaa tuotannonalaa Neuvostoliiton aikakaudella, ei tehnyt Venäjästä paremmin soveltuvaa vertailumaata Kanadaan verrattuna, koska ei esitetty perusteluja sille, miksi tämä seikka olisi lisännyt Venäjän soveltuvuutta vertailumaaksi. Kanadan tuotantomäärän osalta on muistettava, että Kanada on maailmanlaajuisesti suurin potaskan tuottaja, joka myy huomattavia määriä potaskaa sekä kotimarkkinoilla että vientiin. Yksittäisten kanadalaisten tuottajien tuotanto- ja myyntimäärät eroavat kuitenkin toisistaan. Tämäkin lisää Kanadan markkinoita koskevien käytettävissä olevien tietojen tasapainoisuutta ja objektiivisuutta. On myös syytä muistaa, että markkinoiden koko ei ole määräävä tekijä vertailumaan valinnassa ja että suurtuotannon etujen vuoksi suuremmat markkinat ainoastaan lisäisivät valkovenäläisen tuottajan etua. Sen vuoksi myös tämä väite hylättiin. Lopuksi oli hylättävä myös kehitystasoa koskeva väite, koska sille ei esitetty perusteluja.

(35) Tämän vuoksi tutkimuksessa vahvistettiin Kanadan valinta sopivaksi vertailumaaksi.

(36) Näin ollen laskelmat perustuivat kahdelta kanadalaiselta tuottajalta saatuihin todennettuihin tietoihin.

1.1.2 Normaaliarvo

(37) Samankaltaista tuotetta valmistavan kanadalaisen tuottajan (joka vastasi kyselylomakkeen kaikkiin kysymyksiin) myyntiä kotimarkkinoilla pidettiin edustavana, sillä se oli prosenttiosuutena tarkasteltuna merkittävää suhteessa valkovenäläisen vientiä harjoittavan tuottajan yhteisöön suuntautuvan tarkasteltavana olevan tuotteen viennin määrään.

(38) Lisäksi tutkittiin, voitiinko kunkin edustavassa määrin kotimarkkinoilla myydyn tuotelajin kotimarkkinamyyntiä pitää tavanomaisessa kaupankäynnissä tapahtuneena, määrittämällä, kuinka suuri osuus kyseisen lajin riippumattomille asiakkaille tapahtuneesta myynnistä oli ollut kannattavaa. Kun vähintään määritettyjä tuotantokustannuksia vastaavilla nettomyyntihinnoilla tapahtuneen tuotelajin myynnin osuus oli yli 80 prosenttia sen kokonaismyyntimäärästä ja kun kyseisen tuotelajin painotettu keskihinta oli vähintään tuotantokustannusten tasoinen, normaaliarvon perustana käytettiin tosiasiallista kotimarkkinahintaa, joka laskettiin kotimarkkinamyynnin hintojen painotettuna keskiarvona kaikelle tuotelajin tutkimusajanjakson aikaiselle kotimarkkinamyynnille riippumatta siitä, oliko myynti ollut kannattavaa. Tämä piti paikkansa Agriumin yhden tuotelajin osalta, jota myytiin Kanadan markkinoilla ja jota Belaruskali vei yhteisöön.

(39) Niiden kolmen muun tuotelajin osalta, joiden kotimarkkinamyynti ei ollut edustavaa, normaaliarvo muodostettiin laskennallisesti perusasetuksen 2 artiklan 3 kohdan mukaisesti. Laskennalliset normaaliarvot määritettiin lisäämällä vientiin myytyjen lajien tuotantokustannuksiin kohtuullinen osuus myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksista sekä kohtuullinen voittomarginaali. Näin ollen ja perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan mukaisesti myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset sekä voittomarginaali perustuivat tosiasiallisiin tietoihin, jotka pohjautuivat samankaltaisen tuotteen tuotantoon ja tavanomaisessa kaupankäynnissä kotimarkkinoilla tapahtuneeseen myyntiin. Tuotantokustannuksia koskevat tiedot perustuivat kahdelta yhteistyössä toimineelta kanadalaiselta tuottajalta saatuihin vastauksiin.

1.1.3 Vientihinta

(40) Koska yhteistyössä toiminut viejä vastasi tutkimusajanjakson aikana kaikesta Valko-Venäjältä peräisin olevasta tarkasteltavana olevan tuotteen tuonnista yhteisöön, vientihinta määritettiin yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan valkovenäläisen tuottajan toimittamien tietojen perusteella. Tutkimusajanjakson aikana Belaruskali myi potaskaa yhteisössä 1) suoraan yhteisön riippumattomille asiakkaille, 2) etuyhteydessä olevien yhteisön tuojien välityksellä tai 3) etuyhteydessä olevan venäläisen myyjän (IPC) välityksellä. Etuyhteydessä oleva venäläinen myyjä myi tuotteen joko etuyhteydettömille yhteisön asiakkaille tai etuyhteydessä oleville yhteisön tuojille.

(41) Tapauksissa, joissa tuote myytiin suoraan yhteisön riippumattomille asiakkaille, vientihinta laskettiin Belaruskalille tai IPC:lle tosiasiallisesti maksettujen tai maksettavien hintojen perusteella.

(42) Kun Belaruskali tai IPC myi tuotteen etuyhteydessä oleville yhteisön tuojille, vientihinta määritettiin käyttäen hintaa, jolla maahantuodut tuotteet jälleenmyydään ensimmäisen kerran riippumattomalle ostajalle. Oikaisuja tehtiin kaikkien tuojille tuonnin ja jälleenmyynnin välissä aiheutuneiden kustannusten, myös myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten ja tullien, sekä kohtuullisen voittomarginaalin huomioon ottamiseksi. Kohtuullisena voittomarginaalina tämäntyyppisillä markkinoilla pidettiin 7,9 prosenttia, jonka todettiin myös vastaavan etuyhteydettömien tuojien voittomarginaalia.

1.1.4 Vertailu

(43) Jotta vertailu olisi tasapuolinen, otettiin hintojen vertailukelpoisuuteen vaikuttavat erot asianmukaisesti huomioon tekemällä oikaisuja perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan mukaisesti. Tämän perusteella oikaisuja tehtiin tarvittaessa kuljetuskustannusten (mukaan luettuina käsittelykustannukset), merirahti- ja vakuutuskustannusten sekä pakkaus- ja luottokustannusten osalta. Viejämaan sisällä tapahtuvaan kuljetukseen liittyvien kustannusten ja luottokustannusten osalta vientihintaa oikaistiin vertailumaalle määritettyjen kustannusten perusteella. Kun vientimyynti tapahtui etuyhteydessä olevan venäläisen myyjän välityksellä, vientihinta oikaistiin perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan mukaisesti. Tämän artiklan nojalla tehtävän oikaisun määräksi vahvistettiin 3 prosenttia, koska tätä tasoa pidettiin kohtuullisena suhteessa niihin palkkioihin, joita maksettiin tarkasteltavana olevan tuotteen kauppaan osallistuville riippumattomille välittäjille.

1.1.5 Polkumyyntimarginaali

(44) Polkumyyntimarginaali määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 11 kohdan mukaisesti vertaamalla painotettua keskimääräistä normaaliarvoa ja vientihinnan painotettua keskiarvoa toisiinsa tuotelajeittain. Belaruskalin normaaliarvon ja vientihinnan välinen vertailu osoitti, että polkumyyntimarginaali oli tutkimusajanjakson aikana 27,5 prosenttia.

(45) Belaruskalin toimittamien yhteisöön vientiä koskevien tietojen ja Eurostatin tuontitilastoihin perustuvan tuonnin kokonaismäärän välinen vertailu osoitti, että yhteistyössä toimimisen aste oli suuri, koska – kuten edellä mainitaan – Belaruskali vastasi tutkimusajanjakson aikana kaikesta Valko-Venäjältä peräisin olevasta tuonnista yhteisöön.

1.2 *Venäjä*

1.2.1 Normaaliarvo

(46) Aluksi kummankin yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan osalta vahvistettiin, oliko niiden samankaltaisen tuotteen kotimarkkinamyynti edustavaa eli oliko tuon myynnin kokonaismäärä vähintään viisi prosenttia sen yhteisöön suuntautuvan viennin kokonaismäärästä perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Näin todettiin olevan kummankin vientiä harjoittavan tuottajan osalta.

(47) Tämän jälkeen tuotelajit määriteltiin niiden Taric-koodien mukaisesti, joihin tuote luokitellaan (esimerkiksi vakiolaatuinen tai muu kuin vakiolaatuinen, raelaatuinen mukaan luettuna), sekä pakkauksen tai kuljetusmuodon mukaan (esimerkiksi irtotavarana, säkeissä tai astioissa) sen selvittämiseksi, oliko kunkin tuotelajin kotimarkkinamyynti riittävän edustavaa perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Tietyn tuotelajin kotimarkkinamyynnin katsottiin olevan riittävän edustavaa, jos kyseisen lajin kotimarkkinamyynnin kokonaismäärä oli tutkimusajanjakson aikana vähintään viisi prosenttia verrattavissa olevan yhteisöön viedyn tuotelajin kokonaismyynnistä. Näin todettiin olevan Uralkalin yhteisöön viemästä neljästä tuotelajista kolmen tuotelajin osalta ja Silvinitin yhteisöön viemästä kolmesta tuotelajista kahden osalta.

(48) Lisäksi tutkittiin, voitiinko kunkin edustavassa määrin kotimarkkinoilla myydyn tuotelajin kotimarkkinamyyntiä pitää tavanomaisessa kaupankäynnissä tapahtuneena, määrittämällä, kuinka suuri osuus kyseisen lajin riippumattomille asiakkaille tapahtuneesta myynnistä oli ollut kannattavaa. Kun vähintään oikaistuja yksikkökustannuksia vastaavilla nettomyyntihinnoilla tapahtuneen tuotelajin myynnin osuus oli yli 80 prosenttia sen kokonaismyyntimäärästä ja kun kyseisen tuotelajin painotettu keskihinta oli vähintään oikaistujen yksikkökustannusten tasoinen, normaaliarvon perustana käytettiin tosiasiallista kotimarkkinahintaa, joka laskettiin kotimarkkinamyynnin hintojen painotettuna keskiarvona kaikelle tuotelajin tutkimusajanjakson aikaiselle kotimarkkinamyynnille riippumatta siitä, oliko myynti ollut kannattavaa. Näin todettiin olevan kaikkien niiden Silvinitin ja Uralkalin tuotelajien osalta, joita myytiin sekä kotimarkkinoilla että vietiin yhteisöön.

(49) Jos vientiä harjoittavan tuottajan myymän tietyn tuotelajin kotimarkkinahintoja ei voitu käyttää normaaliarvon määrittämiseen siksi, että kyseisen tuotelajin kotimarkkinamyynti ei ollut edustavaa, oli sovellettava toista menetelmää. Kun muuta tarkoituksenmukaista menetelmää ei ollut olemassa, käytettiin laskennallista normaaliarvoa.

(50) Kaikissa tapauksissa, joissa käytettiin laskennallista normaaliarvoa, normaaliarvo muodostettiin perusasetuksen 2 artiklan 3 kohdan mukaisesti lisäämällä vietävien lajien tuotantokustannuksiin kohtuullinen osuus myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksista sekä kohtuullinen voittomarginaali. Näin ollen ja perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan mukaisesti myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset sekä voittomarginaali perustuivat tosiasiallisiin tietoihin, jotka pohjautuivat samankaltaisen tuotteen tuotantoon ja tavanomaisessa kaupankäynnissä kotimarkkinoilla tapahtuneeseen myyntiin.

(51) Energiakustannusten (esim. tarkasteltavana olevan tuotteen louhimis- ja tuotantoprosesseissa käytetty sähkö ja kaasu) todettiin tutkimuksessa muodostavan huomattavan osan tuottajille koituvista potaskanvalmistuksen kokonaiskustannuksista Venäjän lisäksi myös muissa potaskaa tuottavissa maissa. Tässä tapauksessa katsottiin asianmukaiseksi myös verrata venäläisten tuottajien yksikkökohtaisia energianhankintakustannuksia jonkun muun sellaisen suuren potaskantuottajan vastaaviin kustannuksiin, jonka tuotantomenetelmät ja tuotantotasot ovat samanlaisia ja joka hyötyy samanlaisista luonnonoloista, jotta voitaisiin määritellä, olivatko maksetut hinnat poikkeuksellisen alhaisia ja antoivatko ne kohtuullisen hyvän käsityksen tavanomaisista kustannuksista. Koska Venäjällä ei ole muita potaskantuottajia, tiedot hankittiin kahdelta kanadalaiselta tuottajalta.

(52) Saadut tiedot osoittivat, että kahden kanadalaisen tuottajan energiatarpeet vastasivat venäläisten tuottajien tarpeita ja että kanadalaisten yritysten ostama sähkö ja kaasu saatiin kotimaisesta vesivoimalasta ja suurilta kaasukentiltä aivan samoin kuin venäläisten yritysten käyttämä sähkö ja kaasu. Vertailu osoitti, että kanadalaisten tuottajien sähköstä maksama yksikköhinta oli samankaltainen venäläisten tuottajien maksamien hintojen kanssa.

(53) Kaasun kohdalla venäläisen kaasuntoimittajan OAO Gazpromin (jonka alueellinen kaasulaitos toimitti kyseisten vientiä harjoittavien tuottajien kaasun) vuoden 2004 vuosikertomuksessa julkaistun tiedon perusteella vahvistettiin, että molempien venäläisten tuottajien maksaman kaasun kotimarkkinahinta oli noin viidesosa Venäjältä vietävästä maakaasusta maksettavista hinnoista. Samassa kertomuksessa todetaan, että OAO Gazprom ja Venäjän federaation hallitus tekevät yhdessä paljon työtä optimoidakseen säännellyt kaasun tukkuhinnat. Kertomuksessa esitetyn analyysin mukaan on olemassa vaara, että maakaasun kotimarkkinahinnat ovat alhaiset ja Gazprom-ryhmän edellytetään toimittavan maakaasua venäläisille kuluttajille federaation tariffipalvelun sääntelemään hintaan. Tällä hetkellä hinnat ovat huomattavasti alhaisemmat kuin maakaasun kansainväliset hinnat. Lisäksi, kuten marraskuussa 2005 asetuksella (EY) N:o 1891/2005 päätökseen saadussa edellisessä tutkimuksessa todettiin, vuoden 2003 vuosikertomuksen mukaan OAO Gazprom ei tehnyt voittoa kotimarkkinoilla. Koska yritysten maksamat kaasunhinnat eivät nousseet, ei ole mitään viitteitä siitä, että tilanne olisi muuttunut tutkimusajanjakson aikana. Tästä syystä kaikki käytettävissä olevat tiedot osoittavat selvästi, että kotimarkkinoiden asiakkaat maksoivat kaasusta säännellyt hinnat, jotka eivät yllä likimainkaan kustannukset kattavalle tasolle. Lisäksi tutkimus osoitti, että molempien venäläisten tuottajien maksama kaasunhinta oli huomattavasti alhaisempi kuin kahden kanadalaisen tuottajan maksama kaasunhinta.

(54) Edellä esitetyn perusteella pääteltiin, että alueellisen venäläisen kaasuntuottajan venäläisiltä potaskantuottajilta tutkimusajanjakson aikana laskuttamat hinnat eivät kohtuudella olleet kaasuntuotannon kustannusten mukaisia, kun hintoja verrattiin Venäjältä viedyn kaasun hintaan ja kanadalaisen kaasuntuottajan suurille Kanadassa toimiville teollisuuslaitoksille toimittaman kaasun hintaan. Tästä syystä kunkin venäläisen yrityksen tuotantokustannuksia oikaistiin perusasetuksen 2 artiklan 5 kohdan mukaisesti. Koska muuta kohtuullista perustetta ei ollut, oikaisu tehtiin käyttämällä kaasun vientihintoja, joista vähennettiin kuljetuksen nettohinnat, arvonlisäverot ja valmisteverot. Oikaisussa noudatettiin asetuksella (EY) N:o 1891/2005 marraskuussa 2005 päätökseen saadussa edellisessä tutkimuksessa käytettyä menetelmää.

(55) Venäjän viranomaiset esittivät maakaasun hintoja koskevan oikaisun osalta, että luontaiset suhteelliset edut tai kilpailuedut on otettava asianmukaisesti huomioon polkumyynnin vastaisissa menettelyissä. Venäjän viranomaiset väittivät lisäksi, että menetelmät, joita käytettiin voiton määrittämisessä laskennallisen normaaliarvon määrittämisen yhteydessä, olivat virheelliset, eikä niitä voitaisi hyväksyä. Tässä yhteydessä on muistettava, että esiin tuotujen luontaisten suhteellisten etujen tai kilpailuetujen perusteella ei tehty oikaisuja. Kuten edellä johdanto-osan 51–54 kappaleessa selvitettiin, potaskan tuotantoon liittyviä kaasukustannuksia koskeva oikaisu tehtiin kuitenkin perusasetuksen 2 artiklan 5 kohdan mukaisesti, koska kyseisiä kustannuksia ei otettu kohtuullisella tavalla huomioon asianomaisten osapuolten kirjanpidossa. Normaaliarvo määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan mukaisesti, kuten edellä olevassa johdanto-osan 50 kappaleessa selvitetään. Sen vuoksi nämä väitteet hylättiin.

(56) Yhteisön tuotannonala väitti tuotantokustannusten osalta myös, että kirjanpidollinen poisto, joka perustui perinteisesti käyttöomaisuuden (historialliseen) hankinta-arvoon, ei antaisi kohtuullisen hyvää käsitystä tarkasteltavana olevan tuotteen valmistukseen liittyvistä kustannuksista, kuten perusasetuksen 2 artiklan 5 kohdassa edellytetään. Tästä syystä väitettiin, että venäläisten tuottajien kustannuksia olisi oikaistava ylöspäin.

(57) Venäläisten tuottajien toimitiloihin tehdyt tarkistuskäynnit osoittivat, että niiden käyttöomaisuuden alkuperäinen arvo oli määritetty vuonna 1993 tapahtuneen yksityistämisprosessin yhteydessä suoritettujen arvonmääritysten perusteella. Käyttöomaisuutta oli sen jälkeen tarkistettu vuosien 1993 ja 1997 välillä, kun sovellettiin uudelleenarvostuskertoimia, jotka Venäjän hallitus otti käyttöön hyperinflaation vuoksi. Vuoden 1997 lopussa Venäjän hallituksen asetuksen johdosta puolueettomat arvioijat arvioivat käyttöomaisuuden arvon puolueettomasti. Arvon määrittämisessä käytettiin kolmea perustetta, joista yksi oli kyseisen käyttöomaisuuden jälleenhankinta-arvo. Näiden puolueettomien arviointien tulokset näkyvät yritysten aloitustaseessa vuonna 1998.

(58) Koska ei ole mitään olennaista näyttöä siitä, että kirjanpidollista poistoa ei olisi otettu oikein huomioon vientiä harjoittavien tuottajien kirjanpidossa, ei tämän vuoksi pidetä perusteltuna nyt oikaista kirjanpidollisen poiston kustannuksia tuotantokustannuksia koskevissa tiedoissa, joita on käytetty yritysten normaaliarvon määrittämisessä.

1.2.2 Vientihinta

(59) Tutkimusajanjakson aikana Silvinit myi potaskaa yhteisössä 1) suoraan yhteisön riippumattomille asiakkaille; 2) etuyhteydessä olevien yhteisön tuojien välityksellä; tai 3) etuyhteydettömän sveitsiläisen myyjän välityksellä. Uralkalin kaikki potaskan myynti yhteisöön tapahtui etuyhteydettömien kyproslaisten ja sveitsiläisten myyjien välityksellä.

(60) Tapauksissa, joissa potaskaa vietiin yhteisön riippumattomille asiakkaille, vientihinta määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 8 kohdan mukaisesti eli tosiasiallisesti maksettujen tai maksettavien vientihintojen perusteella. Kun etuyhteydessä oleva myyjä myi tuotteen etuyhteydessä oleville yhteisön tuojille, vientihinta määritettiin käyttäen hintaa, jolla maahantuodut tuotteet jälleenmyydään ensimmäisen kerran riippumattomalle ostajalle. Oikaisuja tehtiin kaikkien tuojille tuonnin ja jälleenmyynnin välissä aiheutuneiden kustannusten, myös myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten ja tullien, sekä kohtuullisen voittomarginaalin huomioon ottamiseksi perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan mukaisesti. Kohtuullisena voittomarginaalina tämäntyyppisillä markkinoilla pidettiin 7,9 prosenttia, jonka todettiin myös vastaavan etuyhteydettömien tuojien voittomarginaalia.

1.2.3 Vertailu

(61) Jotta vertailu olisi tasapuolinen, otettiin hintojen vertailukelpoisuuteen vaikuttavat erot asianmukaisesti huomioon tekemällä oikaisuja perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan mukaisesti. Tämän perusteella oikaisuja tehtiin tarvittaessa välillisten verojen, kuljetuskustannusten (mukaan luettuina käsittelykustannukset), merirahti- ja vakuutuskustannusten sekä pakkaus- ja luottokustannusten osalta. Perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan mukaisesti oikaisuja tehtiin myös silloin, kun vientimyynti tapahtui sellaisen etuyhteydessä olevan yrityksen välityksellä, jonka sijaintipaikka oli yhteisön ulkopuolisessa maassa. Tämän artiklan nojalla tehtävän oikaisun määräksi vahvistettiin 3 prosenttia, koska tätä tasoa pidettiin kohtuullisena suhteessa niihin palkkioihin, joita maksettiin tarkasteltavana olevan tuotteen kauppaan osallistuville riippumattomille välittäjille.

1.2.4 Polkumyyntimarginaali

(62) Polkumyyntimarginaali määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 11 kohdan mukaisesti vertaamalla painotettua keskimääräistä normaaliarvoa ja vientihintojen painotettua keskiarvoa toisiinsa tuotelajeittain. Vertailu osoitti tarkasteltavana olevan tuotteen tuonnissa yhteistyössä toimineiden viejien kohdalla huomattavaa polkumyyntiä, jonka taso oli yli 8 prosenttia Uralkalin osalta ja yli 14 prosenttia Silvinitin osalta.

(63) Vientiä harjoittavien tuottajien toimittamien yhteisöön vientiä koskevien tietojen ja Eurostatin tuontitilastoihin perustuvan tuonnin kokonaismäärän välinen vertailu osoitti, että yhteistyössä toimimisen aste oli suuri, koska yhteistyössä toimineet vientiä harjoittavat tuottajat vastasivat tutkimusajanjakson aikana kaikesta Venäjältä peräisin olevasta tuonnista yhteisöön.

2. **Polkumyynnin jatkumisen todennäköisyys**

2.1 *Yleistä*

(64) Kolme yhteistyössä toiminutta tuottajaa vastaa kaikesta asianomaisista maita peräisin olevasta tuonnista. Tästä syystä polkumyynnin todennäköistä jatkumista toimenpiteiden kumoamisen jälkeen koskeva tarkastelu perustui suurelta osin yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien toimittamiin tietoihin.

2.1.1 Nykyinen polkumyynti

(65) Polkumyynnin jatkumisen todennäköisyyden määrittämiseksi komissio tutki polkumyynnin nykyisen esiintymisen asianomaisista maista yhteisöön suuntautuvassa viennissä sillä perusteella, että jos polkumyyntiä esiintyi, päinvastaisten tietojen puuttuessa oli aiheellista päätellä, että se todennäköisesti jatkuisi tulevaisuudessa. Muistutettakoon, että molemmista asianomaisista maista peräisin olevan potaskan polkumyynnin taso oli edelleen huomattava (ks. johdanto-osan 26–62 kappale).

2.1.2 Kolmansiin maihin suuntautuvan viennin hintojen ja yhteisössä käytettävän myyntihinnan suhde

(66) On myös huomattava, että kaikkien asianomaisten tuottajien kolmansiin maihin suuntautuvan viennin hintojen todettiin olevan keskimäärin alhaisempia kuin yhteisön tuotannonalan myyntihinnat yhteisössä. Tämä tarkoittaa, että tarkasteltavana olevan tuotteen yhteisössä vallitseva hintataso tekee yhteisön markkinoista erittäin houkuttelevat asianomaisten maiden viejille. Näin ollen katsottiin, että mikäli voimassaolevat toimenpiteet kumottaisiin, olisi olemassa taloudellinen kannustin siirtää vienti EU:n ulkopuolisista maista kannattavammille yhteisön markkinoille.

2.2 *Valko-Venäjä*

2.2.1 Tuotanto, tuotantokapasiteetti ja investoinnit Valko-Venäjällä

(67) Belaruskali on onnistunut lisäämään tuotantoaan 25 prosenttia tarkastelujakson aikana. Taulukosta käy ilmi, että tuotantomäärät ovat kasvaneet pääasiassa vuonna 2003 ja tutkimusajanjakson aikana.

	2001	2002	2003	Tutkimus-ajanjakso
Tosiasiallinen tuotanto Valko-Venäjällä	100	102	114	125

(68) Belaruskali on lisännyt tuotantokapasiteettiaan kolme prosenttia tarkastelujakson aikana. Tuotantokapasiteetti kasvanee vielä 12 prosenttia vuonna 2006. Lisäksi todettakoon, että vaikka Belaruskalin tuotantokapasiteetti oli lähes kokonaan käytössä tutkimusajanjakson aikana, se ilmoitti lisäävänsä kapasiteettiaan ja kokonaisinvestointejaan vielä huomattavasti vuosina 2005 ja 2006. Seuraavassa taulukossa esitetään tuotantokapasiteetti ja investoinnit euroina indeksoidussa muodossa:

	2001	2002	2003	2004 (tutkimus-ajanjakso)	2005 (*)	2006 (*)
Tuotantoka-pasiteetti	100	100	100	103	114	115
Investoinnit	100	132	111	128	175	175

(*) Belaruskalin arvio.

(69) Edellä esitetyn perusteella voidaan päätellä, että Belaruskalilla on kapasiteettia lisätä yhteisön markkinoille suuntautuvaa vientiään, jos toimenpiteet kumotaan, sillä Belaruskali ilmoitti lisäävänsä tuotantokapasiteettiaan entisestään ja kasvattavansa investointejaan huomattavasti.

2.2.2 Valko-Venäjän kotimarkkinat

(70) Potaskan myynti Valko-Venäjän kotimarkkinoilla säilyi alhaisella tasolla tarkastelujakson aikana; sen osuus Belaruskalin kokonaismyynnistä oli alle 10 prosenttia. Kotimarkkinamyynti Valko-Venäjällä laski 3 prosenttia vuoden 2001 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana. Koska kotimarkkinat pienenivät hieman, ne eivät voineet absorboida lisätuotantoa. Tilanne säilynee samana tulevaisuudessa. Tästä syystä yrityksen oli vietävä suuri osa tuotannostaan.

2.2.3 Valkovenäläinen vientimyynti muihin maihin

(71) Ainoan valkovenäläisen vientiä harjoittavan tuottajan toimittamat tiedot osoittivat, että EU:n ulkopuolisiin maihin myytiin suuria määriä potaskaa. Tällaisen myynnin osuus kokonaisviennistä (tärkeimmät vientimarkkinat olivat Kiinan kansantasavalta, Brasilia ja Intia) oli 82 prosenttia. Lisäksi vienti kolmansiin maihin kasvoi 25 prosenttia vuoden 2001 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana. Näin ollen tutkimuksessa vahvistettiin, että suurin osa Valko-Venäjän potaskan tuotannosta oli tarkoitettu vientimarkkinoille ja vientimäärät kasvoivat.

(72) Belaruskalin yhteisöön myymän potaskalajin hinnat olivat keskimäärin hieman korkeammat kuin kolmansien maiden markkinoille myydyn vastaavan potaskalajin hinnat. Koska johdanto-osan 44 kappaleessa esitettyjen päätelmien mukaisesti vienti Valko-Venäjältä yhteisöön tapahtui polkumyynnillä, myös vienti kolmansien maiden markkinoille tapahtui hieman huomattavammalla polkumyynnillä kuin yhteisöön suuntautuva vienti. Lisäksi yhteisön markkinat ovat houkuttelevammat polkumyynnillä tapahtuvalle asianomaisesta yrityksestä peräisin olevalle potaskan viennille hieman korkeamman hintatason, markkinoiden läheisyyden, asiakkaiden vakavaraisuudesta johtuvan maksukyvyn ja suotuisten maksuehtojen vuoksi.

2.3 *Venäjä*

2.3.1 Tuotanto, tuotantokapasiteetti ja investoinnit Venäjällä

(73) Venäläiset tuottajat ovat onnistuneet lisäämään tuotantoaan 29 prosenttia tarkastelujakson aikana. Taulukosta käy ilmi, että tuotantomäärät ovat kasvaneet pääasiassa tutkimusajanjakson aikana.

	2001	2002	2003	Tutkimus-ajanjakso
Tosiasiallinen tuotanto Venäjällä	100	104	112	129

(74) Molempien venäläisten yritysten tuotantokapasiteetti säilyi vakaana tarkastelujakson aikana ja yritykset ilmoittivat sen kasvavan kuusi prosenttia vuoteen 2006 mennessä. Lisäksi venäläisten tuottajien toimittamat tiedot osoittavat, että niillä on kapasiteettia lisätä potaskan tuotantoaan.

	2001	2002	2003	2004 (tutkimus-ajanjakso)	2005 (*)	2006 (*)
Tuotanto-kapasiteetti Venäjällä	100	100	100	100	102	106

(*) Venäläisten yritysten arvio.

(75) Lisäksi ne ilmoittivat lisäävänsä investointejaan huomattavasti vuosina 2005 ja 2006. Seuraavassa taulukossa esitetään investoinnit euroina indeksoidussa muodossa:

	2001	2002	2003	2004 (tutkimus-ajanjakso)	2005 (*)	2006 (*)
Investoinnit Venäjällä	100	64	71	84	103	261

(*) Venäläisten yritysten arvio.

(76) Edellä esitetyn perusteella voidaan päätellä, että vientiä harjoittavilla venäläisillä tuottajilla on kapasiteettia lisätä yhteisön markkinoille suuntautuvaa vientiään, jos toimenpiteet kumotaan. Lisäksi molemmat yritykset ilmoittivat lisäävänsä investointejaan huomattavasti, minkä vuoksi myös niiden tuotantokapasiteetti kasvanee.

2.3.2 Venäjän kotimarkkinat

(77) Potaskan myynti Venäjän kotimarkkinoilla säilyi alhaisella tasolla tarkastelujakson aikana. Sen osuus molempien yritysten kokonaismyynnistä oli keskimäärin alle 15 prosenttia. Myynti Venäjän kotimarkkinoilla kasvoi viisi prosenttia vuoden 2001 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana. Kotimarkkinoiden kasvu ei pystynyt absorboimaan tuotannon kasvua (29 %), minkä vuoksi molempien yritysten oli vietävä suuri osa tuotannostaan.

2.3.3 Venäläinen vientimyynti muihin maihin

(78) Vientiä harjoittavien tuottajien toimittamat tiedot osoittivat, että EU:n ulkopuolisiin maihin myytiin suuria määriä potaskaa. Tällaisen myynnin osuus kokonaisviennistä (tärkeimmät vientimarkkinat olivat Kiinan kansantasavalta ja Brasilia) oli 95 prosenttia. Lisäksi venäläinen vienti kolmansiin maihin kasvoi 46 prosenttia vuoden 2001 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana. Näin ollen tutkimuksessa vahvistettiin, että suurin osa Venäjän potaskan tuotannosta oli tarkoitettu vientimarkkinoille ja vientimäärät kasvoivat.

(79) Asianomaisten yritysten yhteisöön myymän potaskalajin hintojen todettiin olevan alhaisemmat kuin kolmansien maiden markkinoille myydyn vastaavan potaskalajin hinnat. Yhteisön markkinat ovat kuitenkin houkuttelevammat polkumyynnillä tapahtuvalle asianomaisista yrityksistä peräisin olevalle potaskan viennille markkinoiden läheisyyden, asiakkaiden vakavaraisuudesta johtuvan maksukyvyn ja suotuisten maksuehtojen vuoksi.

2.4 *Polkumyynnin jatkumisen todennäköisyyttä koskevat päätelmät*

(80) Se, että yhteisön tuottajien yhteisön markkinoilla yleisesti vallitseva hintataso on korkeampi kuin valkovenäläisten ja venäläisten vientiä harjoittavien tuottajien kolmansien maiden markkinoille suuntautuvan viennin keskimääräinen hintataso on katsottava kannustimeksi lisätä polkumyynnillä tapahtuvaa vientiä yhteisöön.

(81) Koska niin valkovenäläisillä kuin venäläisillä vientiä harjoittavilla tuottajilla on käyttämätöntä tuotantokapasiteettia ja kaikki asianomaiset yritykset ovat lisänneet kokonaisinvestointejaan ja tuotantokapasiteettiaan huomattavasti, voidaan päätellä, että jos toimenpiteet kumotaan, lisätuotanto viedään yhteisöön tai huomattava osa yhteisön ulkopuolisiin maihin nykyisin vietävästä myynnistä suuntautuu yhteisön markkinoille.

(82) Tutkimus osoitti lisäksi, että yhteisön ulkopuoliset potaskamarkkinat olivat tutkimusajanjakson aikana epävakaat ja vientihinnat vaihtelivat huomattavasti. Epävakauden katsotaan johtuvan poikkeuksellisesta tilanteesta, joka on aiheutunut kysynnän suuresta kasvusta esimerkiksi Aasian ja Etelä-Amerikan kehittyvillä markkinoilla. Näissä olosuhteissa on todennäköistä, että huomattava määrä Valko-Venäjältä ja Venäjältä tulevaa potaskaa kulkeutuu melko vakaille yhteisön markkinoille, jos vientimarkkinoiden kasvu saavuttaa kyllästyspisteensä eikä kysyntä sen vuoksi enää kasva tai se kääntyy laskuun. On myös huomattava, että Euroopan ulkopuolisten markkinoiden kuljetuskustannukset ovat paljon korkeammat kuin yhteisön markkinoilla, joille tavarat voidaan markkinoiden läheisyyden vuoksi toimittaa kustannustehokkaasti laivalla tai junalla.

(83) Tutkimus osoitti, että Valko-Venäjältä ja Venäjältä peräisin oleva tuonti yhteisöön tapahtuu yhä polkumyyntihinnoin. Tästä syystä ja koska päinvastaisesta kehityksestä ei ole viitteitä, on syytä olettaa, että polkumyynti todennäköisesti jatkuisi.

(84) Näistä syistä päätellään, että polkumyynnin jatkuminen asianomaisista maista on todennäköistä ja että polkumyynnillä tapahtuva tuonti kasvaisi huomattavasti, jos toimenpiteet kumottaisiin.

D. VAHINGON JATKUMISEN TAI TOISTUMISEN TODENNÄKÖISYYS

1. Yhteisön tuotannonalan määritelmä

(85) Tutkimuksessa vahvistettiin, että kolme pyynnön esittänyttä yhteisön tuottajaa edusti 99:ää prosenttia yhteisön potaskan tuotannosta. Ne muodostavat sen vuoksi perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun yhteisön tuotannonalan.

(86) Koska kaksi yhteisön tuottajaa on toisiinsa etuyhteydessä olevia yrityksiä (Cleveland Potash Ltd ja Iberpotash SA, jotka kuuluvat molemmat ICL-ryhmään, Israel Chemicals Ltd, Tel-Aviv), yhteisön tuotannonala muodostuu ainoastaan kahdesta riippumattomasta valmistajaryhmästä (ICL Group ja K+S Kali GmbH).

(87) Koska yhteisön tuotannonala muodostuu ainoastaan kahdesta valmistajaryhmästä, yhteisön tuotannonalaa koskevat tiedot voidaan antaa luottamuksellisuuden vuoksi vain indeksoituna. Vahinkoa koskevassa tarkastelussa otettiin huomioon vain yhteisön tuotannonalan tuottama potaska ja ostetun potaskan jälleenmyynti (pääasiassa ICL Group -ryhmän Israelissa tuottama potaska) suljettiin tutkimuksen ulkopuolelle.

(88) Vahingon osoittimia tarkasteltiin Eurostatin toimittamien tietojen sekä yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien ja yhteisön tuotannonalan kyselylomakkeissa antamien tietojen perusteella.

2. Yhteisön tuotannonalan tilanteen ja potaskan yhteisön markkinoiden analyysi

2.1 *Yhteisön kulutus*

(89) Potaskan kokonaiskulutus yhteisössä laskettiin lisäämällä yhteisön tuotannonalan myyntiin yhteisön markkinoilla asianomaisista maista ja kaikista muista kolmansista maista peräisin olevan potaskan tuonti yhteisöön.

(90) Tämän perusteella yhteisön kulutus kasvoi 7 231 000 tonnista vuonna 2001 noin 8 030 000 tonniin tutkimusajanjakson aikana eli noin 11 prosenttia.

Yhteisön kulutus (1 000 tonnia)	2001	2002	2003	2004 (tutkimusajanjakso)
EU-10	1 053	1 055	1 154	1 381
Indeksi	*100*	*100*	*110*	*131*
EU-15	6 177	6 206	6 568	6 649
Indeksi	*100*	*100*	*106*	*108*
EU-25	7 231	7 262	7 722	8 030
Indeksi	*100*	*100*	*107*	*111*

(91) Tarkastelujakson aikana lähestulkoon kaikki tuonti Valko-Venäjältä ja Venäjältä 15 vanhaan jäsenvaltioon tapahtui sisäisessä jalostusmenettelyssä, kun taas kymmeneen uuteen jäsenvaltioon suuntautuneessa tuonnissa ei käytetty sisäistä jalostusmenettelyä. Sisäisessä jalostusmenettelyssä tapahtuva tuonti kilpailee yhteisön tuotannonalan valmistaman samankaltaisen tuotteen kanssa, sillä kyseisiä tuotteita yhteisössä jalostavat lannoitevalmistajat,

jotka ostavat osan myös vientiin tarkoitettujen lannoitteiden tuotannossa käyttämistään raaka-aineista yhteisön tuotannonalalta. Tästä syystä sisäisessä jalostusmenettelyssä tapahtunut tuonti otettiin yhteisön toimielinten vakiintuneen käytännön mukaisesti huomioon yhteisön kulutusta määritettäessä ja asianomaisten maiden tuontia analysoitaessa.

2.2 *Asianomaisista maista tuleva tuonti*

2.2.1 Tuonnin määrä

(92) Tutkimusajanjakson aikana asianomaisten maiden vientiä harjoittavat tuottajat myivät potaskaa kymmenen uuden jäsenvaltioiden markkinoilla edellä johdanto-osan 3 kappaleessa tarkoitettujen erityisten laajentumissitoumusten mukaisesti. Sitoumusten mukaisesti myydyt määrät on otettu huomioon, jotta on voitu osoittaa asianomaisten maiden läsnäolo EU:n markkinoilla.

(93) Venäjältä peräisin oleva potaskan tuonti 25 jäsenvaltion unioniin kasvoi 19 prosenttia tarkastelujakson aikana. Valko-Venäjältä peräisin oleva tuonti kasvoi samana aikana 44 prosenttia. Kyseisistä maista peräisin oleva kokonaistuonti 25 jäsenvaltion unioniin kasvoi 37 prosenttia tarkastelujakson aikana. Valko-Venäjältä pääasiassa Espanjaan suuntautuneen myynnin laskusta johtuneen vuoden 2002 pienehkön laskun jälkeen asianomaisista maista peräisin olevan myynti kasvoi merkittävästi vuosina 2003 ja 2004. Kasvu oli noin 20 prosenttia molempina vuosina.

Tuonnin määrä	2001	2002	2003	2004 (tutkimusajanjakso)
Valko-Venäjä ja EU-15	100	58	104	154
Valko-Venäjä ja EU-10	100	105	127	140
Valko-Venäjä ja EU-25	100	94	122	144
Venäjä ja EU-15	100	88	95	105
Venäjä ja EU-10	100	112	98	131
Venäjä ja EU-25	100	101	97	119
Asianomaiset maat ja EU-25	100	96	115	137

2.2.2 Markkinaosuus

(94) Asianomaisista maista peräisin olevan tuonnin markkinaosuus yhteisön markkinoilla kasvoi 23 prosenttia tarkastelujakson aikana. Kasvu ei kuitenkaan ole ollut pysyvää. Markkinaosuus säilyi lähestulkoon vakaana vuoteen 2003 asti, minkä jälkeen se äkkiä kasvoi vuonna 2004.

Asianomaisten maiden markkinaosuus	2001	2002	2003	Tutkimusajanjakso
Valko-Venäjä ja EU-15	100	57	98	143
Valko-Venäjä ja EU-10	100	105	116	107
Valko-Venäjä ja EU-25	100	94	114	129
Venäjä ja EU-15	100	88	90	97
Venäjä ja EU-10	100	100	90	107
Venäjä ja EU-25	100	112	89	100
Asianomaiset maat ja EU-25	100	95	108	123

2.2.3 Hintakehitys ja hinnoittelu

2.2.3.1 *Asianomaisen tuonnin hintakehitys*

(95) Tutkimuksen kohteena olevan tuonnin hinnat laskivat tarkastelujakson aikana kuten alla olevasta taulukosta käy ilmi. Kysynnän kasvettua muissa kolmansissa maissa (pääasiassa Kiinassa) hinnat nousivat hieman tutkimusajanjakson aikana. Nousu oli kuitenkin huomattavasti pienempi kuin edellisten vuosien aikainen hintojen lasku.

Potaskan keskihinnat (euroa/tonni, EU-25)	2001	2002	2003	Tutkimusajanjakso
Valko-Venäjä (indeksi)	*100*	*95*	*82*	*95*
Venäjä (indeksi)	*100*	*97*	*78*	*84*
Yhteensä (indeksi)	*100*	*95*	*82*	*93*

(96) Asianomaisista maista peräisin olevan potaskan keskimääräinen hinnanlasku oli 7 prosenttia tarkastelujakson aikana.

2.2.3.2 *Hinnoittelu*

(97) Hinnan alittavuuden määrittämiseksi Valko-Venäjältä ja Venäjältä peräisin olevan potaskan riippumattomille asiakkaille suuntautuneen myynnin vientihintoja verrattiin yhteisön tuotannonalan yhteisön markkinoilla tapahtuneessa myynnissä laskuttamiin hintoihin. Valko-Venäjältä peräisin olevan potaskan hinnan alittavuuden marginaalin todettiin olevan 18 prosenttia ja Venäjältä peräisin olevan potaskan 17–23 prosenttia.

2.3 *Yhteisön tuotannonalan taloudellinen tilanne*

2.3.1 Tuotanto

(98) Tarkastelujakson aikana potaskan kokonaistuotanto yhteisössä on kasvanut hieman lukuun ottamatta vuotta 2002,jolloin tuotanto laski hieman yhden yhteisön

tuottajan kaivoksilta louhitun mineraalin puutteen vuoksi. Yhteisön potaskan kokonaistuotantoa koskevat luvut olivat seuraavat:

Tuotanto	2001	2002	2003	Tutkimus-ajanjakso
Indeksi	*100*	*95*	*102*	*104*

2.3.2 Tuotantokapasiteetti

(99) Yhteisön tuotannonalan tuotantokapasiteetti säilyi tutkimusjakson ajan vakaana. Potaskan kokonaistuotantokapasiteettia koskevat luvut olivat seuraavat:

Kapasiteetti	2001	2002	2003	Tutkimus-ajanjakso
Indeksi	*100*	*100*	*100*	*100*

2.3.3 Kapasiteetin käyttöaste

(100) Yhteisön tuotannonalan kapasiteetin käyttöaste laski vuonna 2002, mutta alkoi jälleen nousta vuonna 2003. Tarkastelujakson aikana yhteisön tuotannonalan kapasiteetin käyttöaste kasvoi kolme prosenttia.

Kapasiteetin käyttöaste	2001	2002	2003	Tutkimus-ajanjakso
Indeksi	*100*	*96*	*102*	*103*

2.3.4 EU:n myynnin määrä

(101) Yhteisön tuotannonalan kokonaismyynti etuyhteydettömille asiakkaille EU:ssa kasvoi hieman (1 %) tarkastelujakson aikana kuten seuraavasta taulukosta käy ilmi:

EU:n myynnin määrä	2001	2002	2003	Tutkimus-ajanjakso
Indeksi	*100*	*98*	*102*	*101*

2.3.5 Markkinaosuus

(102) Yhteisön tuotannonalan markkinaosuus laski koko tarkastelujakson ajan kuten seuraavasta taulukosta käy ilmi:

EU:n markkinaosuus	2001	2002	2003	Tutkimus-ajanjakso
Indeksi	*100*	*97*	*95*	*91*

2.3.6 Kasvu

(103) Vaikka yhteisön potaskan markkinat kasvoivat 11 prosenttia tarkastelujakson aikana, yhteisön tuotannonala ei hyötynyt siitä. Yhteisön tuotannonala pystyi lisäämään myyntiään EU:ssa yhdellä prosentilla, mikä on huomattavasti vähemmän kuin markkinoiden kasvu.

2.3.7 Hintakehitys

(104) Tutkimus osoitti, että yhteisön tuottajien keskimääräiset myyntihinnat nousivat tarkastelujakson aikana kuusi prosenttia. Hinnat säilyivät aluksi suhteellisen vakaina vuosina 2001–2003, minkä jälkeen ne nousivat kuusi prosenttia vuoden 2003 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana. Hinnat nousivat samaan aikaan kuin kysyntä kasvoi huomattavasti muissa kolmansissa maissa, pääasiassa Kiinan kansantasavallassa. Tämä osoittaa, että muilla markkinoilla esiintyvä kysyntä vaikuttaa yhteisön potaskamarkkinoilla vallitseviin hintoihin. Yhteisön tuotannonalan potaskan keskimääräinen myyntihinta yhteisön markkinoilla kehittyi seuraavasti:

Keskimääräinen myyntihinta (euroa/tonni)	2001	2002	2003	Tutkimus-ajanjakso
Indeksi	*100*	*99*	*100*	*106*

2.3.8 Kannattavuus

(105) Yhteisön tuotannonalan kotimarkkinamyynnin kannattavuus (prosentteina nettomyynnistä) parani tarkastelujakson aikana. Vaikka yhteisön tuotannonala kärsi tappioita vuosina 2001 ja 2002, kannattavuus parani vuosina 2003 ja 2004. Yhteisön tuotannonalan kannattavuus yhteisön markkinoilla kehittyi seuraavasti:

Kannattavuus	2001	2002	2003	Tutkimus-ajanjakso
Indeksi	*– 100*	*– 497*	*51*	*412*

2.3.9 Työllisyys, tuottavuus ja palkat

(106) Yhteisön tuotannonalan työllisyys säilyi pääasiassa vakaana:

Potaskan tuotannossa työllistetty työvoima	2001	2002	2003	Tutkimus-ajanjakso
Indeksi	*100*	*100*	*101*	*100*

2.3.10 Varastot

(107) Yhteisön tuottajien potaskan loppuvarastot pienenivät noin 27 prosenttia koko tarkastelujakson aikana. Yhteisön tuotannonalan loppuvarastot ovat olleet keskipitkällä aikavälillä noin 500 000 tonnia. Tutkimusajanjakson lopussa loppuvarastot ovat olleet keskimääräistä pienemmät etenkin viennin lisääntymisestä johtuneen myynnin kasvun vuoksi ja logistisista syistä. Yhteisön tuotannonalan potaskan loppuvarastot kehittyivät seuraavasti:

Loppuvarastot	2001	2002	2003	Tutkimus-ajanjakso
Indeksi	*100*	*93*	*84*	*73*

2.3.11 Investoinnit

(108) Yhteisön tuotannonalan kokonaisinvestoinnit kasvoivat aluksi huomattavasti vuosina 2001 ja 2002, minkä jälkeen ne laskivat 22 prosenttia vuoden 2001 lukuja alhaisemmiksi pääasiassa siksi, että yksi yhteisö tuottaja vähensi korvausinvestointejaan. Yhteisön tuotannonalan investoinnit kehittyivät seuraavasti:

Investoinnit	2001	2002	2003	Tutkimus-ajanjakso
Indeksi	*100*	*147*	*98*	*78*

2.3.12 Sijoitetun pääoman tuotto

(109) Koska samankaltaisen tuotteen tuotannossa käytetyn omaisuuden nettokirjanpitoarvo on muuttunut vain hyvin vähän tarkastelujakson aikana, sijoitetun pääoman tuotto on kehittynyt samalla tavoin kuin kannattavuus.

Sijoitetun pääoman tuotto	2001	2002	2003	Tutkimus-ajanjakso
Indeksi	*– 100*	*– 477*	*48*	*412*

2.3.13 Kassavirta ja pääoman saanti

(110) Yhteisön tuotannonalan kassavirta väheni aluksi huomattavasti vuosina 2001 ja 2002, minkä jälkeen se lisääntyi vuonna 2003 ja tutkimusajanjakson aikana. Tarkastelujakson aikana kassavirta lisääntyi 64 prosenttia.

Kassavirta	2001	2002	2003	Tutkimus-ajanjakso
Indeksi	*100*	*56*	*127*	*164*

(111) Kaikki yhteisön tuottajat kuuluvat pörssissä noteerattuihin suuriin konserneihin, minkä vuoksi ne pystyvät hankkimaan pääomaa konsernin sisällä.

2.3.14 Polkumyynnin laajuus ja elpyminen aiemmasta polkumyynnistä

(112) Tosiasiallisen polkumyyntimarginaalin merkittävyydestä tutkimusajanjakson aikana on todettava, että sen vaikutusta yhteisön tuotannonalaan ei voida pitää vähäisenä, kun otetaan huomioon molemmista maista tulevan tuonnin määrä ja hinnat. On kuitenkin huomattava, että Valko-Venäjää koskeva marginaali on pienempi kuin edellisessä tutkimuksessa vahvistettu marginaali. Lisäksi olisi huomattava, että Valko-Venäjältä ja Venäjältä polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin määrä on kasvanut edellisen tutkimuksen jälkeen.

2.3.15 Yhteisön tuotannonalan tilannetta koskevat päätelmät

(113) Yhteisön tuotannonala ei ole vielä toipunut täysin aikaisemmasta polkumyynnistä. Tarkastelujakson aikana toipuminen edistyi jonkin verran myyntihintojen nousun ja osoittimien (kuten tuotannon, kapasiteetin käyttöasteen, myynnin määrien ja varastojen) positiivisen kehityksen ansiosta. Positiivisen kehityksen vuoksi yhteisön tuotannonalan tilanne muuttui kannattavaksi tutkimusajanjakson aikana. Markkinaosuus kuitenkin kehittyi kielteisesti ja, kuten edellä todetaan, yhteisön tuotannonalan oli vähennettävä investointejaan. Lisäksi kannattavuus on edelleen huomattavasti alhaisemmalla tasolla (9 %) kuin yhteisön tuotannonalan voisi olettaa saavuttavan, mikäli tuonti ei tapahtuisi polkumyynnillä. Tästä syystä voidaan päätellä, että yhteisön tuotannonala on toipunut osittain vahingollisesta polkumyynnistä, mutta sen tilanne on edelleen herkkä.

(114) Kun päätelmistä oli ilmoitettu, yksi viejä ja asianomainen osapuoli väitti, että eräiden vahingon osoittimien negatiiviseen kehitykseen vaikutti se, että yksi Ranskaan sijoittunut yhteisön tuottaja oli lopettanut potaskan tuotannon tarkastelujakson aikana. Tässä yhteydessä olisi huomattava, että koska kyseinen ranskalainen tuottaja oli lopettanut potaskan tuotantonsa vuoden 2001 aikana ja koska tämän tuottajan sisällyttäminen vahinkoa koskevaan tarkasteluun olisi vääristänyt tietojen vertailtavuutta, kyseistä yhteisön tuottajaa koskevia tietoja ei koskaan sisällytetty vahingon osoittimiin.

2.4 *Tuontimäärät ja tuontihinnat muista kolmansista maista*

(115) Muista kolmansista maista tuotavan potaskan tuontimäärät kasvoivat tarkastelujakson aikana vuoden 2001 noin 1 016 000 tonnista noin 1 255 000 tonniin tutkimusajanjaksona. Tämän perusteella kasvu oli 24 prosenttia. Suurin osa kasvusta johtui Israelista ja Jordaniasta tulevasta tuonnista. Huomautettakoon, että Israelista tulevan tuonnin taustalla olivat pääasiassa yhteisön tuotannonalaan etuyhteydessä olevat yritykset.

Tuonti muista kolmansista maista (1 000 tonnia)	2001	2002	2003	Tutkimusajanjakso	Muutos 2001–tutkimusajanjakso
Israel	552	745	740	643	+ 17 %
Jordania	140	180	210	278	+ 99 %
Kanada	225	184	174	203	– 10 %
Muut maat	91	96	95	128	– 55 %
Yhteensä	1 016	1 209	1 223	1 255	+ 24 %

(116) Muista kolmansista maista tulevan tuonnin markkinaosuus kasvoi hieman 14 prosentista vuonna 2001 15 prosenttiin vuonna 2004. Kyseisistä maista tuleva tuonti suuntautui pääasiassa yhteisön 15 vanhaan jäsenvaltioon.

(117) Eurostatin mukaan tämän tuonnin keskimääräiset myyntihinnat laskivat vuoden 2001 134,94 eurosta tonnilta 127,24 euroon tonnilta tutkimusajanjakson aikana, mutta tästä huolimatta hinnat olivat koko ajan korkeammat kuin yhteisön tuotannonalan hinnat ja huomattavasti korkeammat kuin Venäjältä ja Valko-Venäjältä peräisin olevan potaskan hinnat. Kehitys oli yksityiskohtaisesti kuvattuna seuraava:

Keskimääräiset tuontihinnat muista kolmansista maista (euroa/tonni)	2001	2002	2003	Tutkimusajanjakso	Muutos 2001–tutkimusajanjakso
Israel	119,80	126,25	127,17	125,16	+ 4 %
Jordania	170,55	145,41	123,69	117,02	– 31 %
Kanada	139,83	137,12	120,46	127,51	– 9 %
Muut maat	159,95	142,94	158,24	157,76	– 1 %
Yhteensä	134,94	132,10	128,03	127,24	– 6 %

(118) Edellä esitetyn perusteella voidaan todeta, että ottaen huomioon kolmansista maista tulevan tuonnin korkeampi hintataso ja kohtuullisen vakaa markkinaosuus kolmansista maista tuleva tuonti ei vaikuttanut yhteisön tuotannonalan nykytilanteeseen.

2.5 *Yhteisön tuotannonalan vientitoiminta*

(119) Yhteisön tuotannonalan potaskan vienti kolmansiin maihin kehittyi positiivisesti. Vienti kasvoi kokonaisuudessaan 23 prosenttia tarkastelujakson aikana. Näin ollen vienti ei vaikuttanut kielteisesti yhteisön tuotannonalan tilanteeseen. Kehitys oli tarkastelujakson aikana yksityiskohtaisesti kuvattuna seuraava:

Yhteisön tuotannonalan vientimäärät	2001	2002	2003	Tutkimusajanjakso
Indeksi	*100*	*107*	*127*	*123*

3. Vahingon jatkumista tai toistumista koskevat päätelmät

3.1 *Yhteisön tuotannonalan nykytilanne*

(120) Kuten edellä johdanto-osan 90 kappaleessa todetaan, potaskan kulutus yhteisössä kasvoi noin 11 prosenttia tarkastelujakson aikana. Kulutus oli suurimmillaan vuonna 2004.

(121) Yhteisön tuotannonalan markkinaosuus laski 9 prosenttia ja asianomaisten maiden markkinaosuus kasvoi 23 prosenttia tarkastelujakson aikana.

(122) Muiden kolmansien maiden markkinaosuus kasvoi yhdellä prosentilla eli 15 prosenttiin hinnoilla, jotka eivät alittaneet yhteisön tuotannonalan myyntihintoja. Näin olleen katsotaan, että kolmansista maista tuleva tuonti ei vaikuttanut merkittävästi yhteisön tuotannonalan taloudelliseen tilanteeseen tutkimusajanjakson aikana.

(123) Samaan aikaan yhteisön tuotannonalan taloudellisessa tilanteessa on ollut nähtävissä erilaisia kehityssuuntia: monet vahingon osoittimet (kuten markkinaosuus ja investoinnit) ovat kehittyneet kielteisesti, kun taas toiset osoittimet (kuten tuotanto, myynnin määrä, myyntihinnat ja kannattavuus) ovat parantuneet.

(124) Tutkimus osoitti, että tuontihinnat olivat poikkeuksellisen alhaiset ja että polkumyynti jatkuisi, mikä vaikuttaisi kielteisesti myyntimääriin, markkinaosuuteen ja yhteisön tuotannonalan kannattavuuteen. Osoituksena myyntimäärään kohdistuneesta negatiivisesta vaikutuksesta on se tosiseikka, että yhteisön tuotannonalan myyntimäärä kasvoi hyvin vähän (+ 1 %) verrattuna yhteisön markkinoiden kulutuksen kasvuun (+ 11 %) tarkastelujakson aikana. Pelkästään tutkimusajanjakson viimeisten kuuden kuukauden aikana tuontihintatilanne parani jonkin verran hintojen noustessa voimassa olevien sitoumusten ansiosta.

(125) Näin ollen yhteisön tuotannonala olisi edelleen haavoittuvassa asemassa ja vahingollinen polkumyynti saattaisi jatkua, jos toimenpiteiden voimassaolon annettaisiin päättyä.

(126) Edellä esitettyjen seikkojen perusteella todettiin, ettei vahingon voitu varmuudella päätellä jatkuvan. Tästä syystä tarkasteltiin, oliko vahingon toistuminen todennäköistä.

3.2 *Vahingon toistumisen todennäköisyys*

(127) Edellä (ks. johdanto-osan 84 kappale) pääteltiin, että polkumyynnillä tapahtuva tuonti asianomaisista maista lisääntyisi huomattavasti, jos toimenpiteet kumottaisiin. Yhteisön markkinat ovatkin houkuttavat, koska ne ovat maantieteellisesti lähempänä kuin muut suuret vientimarkkinat (Brasilia, Kiina ja Intia) ja niillä vallitset maksuehdot ovat suotuisammat. Lisäksi vientiä harjoittavien tuottajien kotimarkkinat absorboivat vain vähäisen osan niiden tuotannosta.

(128) Valko-Venäjän ja Venäjän tuotantokapasiteetti säilyi melko vakaana tarkastelujakson aikana. Se oli yhteensä 20 miljoonaa tonnia potaskaa, joka on noin 33 prosenttia maailmanlaajuisesta kapasiteetista ja noin 250 prosenttia yhteisön kulutuksesta. Suuria lisäinvestointeja tuotantokapasiteetin lisäämiseksi kaavaillaan. Lisäksi Venäjällä on käyttämätöntä tuotantokapasiteettia.

(129) Johdanto-osan 113 kappaleessa kuvattu yhteisön tuotannonalan osittainen toipuminen johtuu suurelta osin polkumyynnin vastaisista toimenpiteistä. Toipuminen vaarantuisi, jos toimenpiteet kumottaisiin. Toimenpiteiden kumoaminen johtaisi siihen, että yhteisön potaskamarkkinoilla myytäisiin entistä suurempia määriä asianomaisista maista tulevaa potaskaa. Tällaiseen myynnin lisääntymiseen päästään ainoastaan alittamalla nykyiset hintatasot. Hintatasojen alittaminen johtaa väistämättä myyntihintojen laskuun ja yhteisön tuotannonalan kannattavuuden vähenemiseen ja aiheuttaa näin ollen vahingon.

3.3 *Vahingon toistumista koskevat päätelmät*

(130) Kuten edellä esitetään, yhteisön tuotannonalan tilanne on edelleen haavoittuva ja herkkä. Johdanto-osan 81 kappaleessa pääteltiin, että jos toimenpiteiden voimassaolo päättyy, lisätuotanto viedään todennäköisesti Valko-Venäjältä ja Venäjältä yhteisöön. Koska vienti tapahtuu todennäköisesti polkumyyntihinnoin, yhteisön tuotannonalan myynti, markkinaosuudet ja myyntihinnat pienenevät, minkä vuoksi sen taloudellinen tilanne heikkenee. Tämän perusteella päätellään, että toimenpiteiden voimassaolon päättyminen mitä todennäköisimmin pahentaisi yhteisön tuotannonalan vieläkin herkkää tilannetta ja johtaisi vahingon toistumiseen. Sen vuoksi ehdotetaan, että nykyiset polkumyynnin vastaiset toimenpiteet pidetään voimassa.

E. **YHTEISÖN ETU**

1. **Johdanto**

(131) Perusasetuksen 21 artiklan mukaisesti tarkasteltiin, olisiko nykyisten polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden voimassaolon jatkaminen yhteisön kokonaisedun vastaista. Yhteisön etua määritettäessä arvioitiin kaikki asiaan liittyvät etunäkökohdat kuten yhteisön tuotannonalan sekä tarkasteltavana olevan tuotteen tuojien ja käyttäjien edut. Voidakseen arvioida toimenpiteiden voimassaolon jatkamisen todennäköisiä vaikutuksia komission yksiköt pyysivät tietoja kaikilta edellä mainituilta asianomaisilta osapuolilta.

(132) Muistutettakoon, että toimenpiteiden käyttöönottoa ja niiden pitämistä voimassa ei aiemmassa tutkimuksessa pidetty yhteisön edun vastaisena.

(133) Tuojien suuren määrän vuoksi päätettiin soveltaa otantaa. Otantaa koskevat kyselylomakkeet toimitettiin 21 tuojalle/käyttäjälle, jotka kaikki vastasivat kyselyyn. Valittuun otokseen kuului viisi yhteisön tuojaa. Otos kattoi perusasetuksen 17 artiklan mukaisesti yli 80 prosenttia kokonaisviennistä ja oli suurin tuonnin edustava määrä, joka voitiin kohtuudella tutkia käytettävissä olevassa ajassa. Kaikki otokseen valitut viisi tuojaa vastasivat kyselylomakkeen kaikkiin kysymyksiin.

(134) Käyttäjille lähetettiin yhteensä 23 kyselylomaketta, ja seitsemän käyttäjää vastasi kyselyyn. Lisäksi kyselylomakkeet toimitettiin tuojia/käyttäjiä edustaville järjestöille. Kyselyyn vastasivat European Fertiliser Import Association (EFIA) sekä monet käyttäjien järjestöt eri jäsenvaltioissa.

(135) Tällä perusteella tutkittiin, oliko vahingollisen polkumyynnin jatkumista ja toistamista koskevista päätelmistä huolimatta olemassa pakottavia syitä, joiden johdosta olisi pääteltävä, ettei toimenpiteiden voimassaolon jatkaminen ole tässä erityistapauksessa yhteisön edun mukaista.

2. **Yhteisön tuotannonalan edut**

(136) Tutkimuksen aikana todettiin, että yhteisön tuotannonala on elinkelpoinen ja kilpailukykyinen, mutta sen tilanne on edelleen herkkä. Tämä johtuu osittain markkinaosuuden pienenemisestä yhteisössä sekä heikosta kannattavuudesta, joka ei ole vieläkään palautunut tavanomaiselle ja vakaalle tasolle, minkä vuoksi tarvitaan suuria investointeja tuotannonalan saamiseksi takaisin vakaille raiteille pitkällä aikavälillä.

(137) Kaivostyöläisten ammattijärjestö yhteisössä ja Yhdistyneen kuningaskunnan General Workers Union väittivät, että yhteisön tuotannonala oli huomattava työllistäjä yhteisössä, mikä vaarantuisi, jos toimenpiteiden voimassaolon annettaisiin päättyä.

(138) Yhteisön tuotannonalan aiempien taloudellisten vaikeuksien ja markkinoilla tutkimusajanjakson aikana edelleen vallinneen epävakaan tilanteen vuoksi katsottiin, että jos toimenpiteiden voimassaolon annetaan päättyä, yhteisön tuotannonalan tilanne vaarantuu. Tämän vuoksi on erittäin todennäköistä, että yhteisön tuotannonalan tilanne heikkenisi jälleen sen nykyisestä, kohtuullisen kannattavasta tasosta. Tämä johtaisi investointien ja työntekijöiden määrän merkittävään vähenemiseen.

(139) Jos toimenpiteet kuitenkin säilytettäisiin, yhteisön tuotannonala toipuisi edelleen ja erityisesti saisi perustan, joka mahdollistaisi tuotannonalan elinkelpoisuuden ja kilpailukyvyn pitkällä aikavälillä takaavat investoinnit. Näin ollen toimenpiteiden voimassaolon jatkaminen on yhteisön tuotannonalan edun mukaista.

3. **Tuojien (kauppiaiden) edut**

(140) Yhteistyössä toimineet potaskan tuojat vastustivat yleisesti polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden voimassaolon jatkamista. Ne väittivät, että toimenpiteiden voimassaolon jatkaminen vaikuttaisi kielteisesti katkaisemalla suhteet niiden perinteisiin tavarantoimittajiin varsinkin, jos sitoumuksia ei jatkettaisi. Ne väittivät myös, että jos tullien soveltamista jatketaan, yhteisön tuottajat voisivat saada määräävän aseman yhteisön markkinoilla, jolloin vapaa kilpailu yhteisössä vähenisi minimiin, mikä puolestaan nostaisi hintoja yhteisössä entisestään. Yksi tuoja kuitenkin väitti, että nykyinen tilanne, jossa sovelletaan voimassa olevia toimenpiteitä, takaa markkinoiden asianmukaisen kehityksen. Tästä syystä kyseinen tuoja pyysi polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden säilyttämistä.

(141) Suurin osa asianomaisista maista tulevasta potaskasta tuotiin 15 vanhaan jäsenvaltioon sisäisessä jalostusmenettelyssä, kun taas laajentumissitoumukset mahdollistivat tietyin edellytyksin verovapaan tuonnin asianomaisista maista. Lisäksi tuonti muista kolmansista maista säilyi melko vakaana 15 prosentin markkinaosuudella. Yhteisön markkinoilla oli näin ollen huomattavaa kilpailua eikä tilanteen ole syytä uskoa muuttuvan. Tästä syystä yhteisön tuotannonalan määräävää asemaa koskeva väite oli hylättävä.

(142) Sen jälkeen kun päätelmistä oli ilmoitettu, useat asianomaiset osapuolet väittivät, että toimenpiteiden jatkaminen aiheuttaisi kilpailua rajoittavan tilanteen, jossa yhteisön tuotannonala saisi määräävän aseman. Tässä yhteydessä on huomattava, että tutkimuksen kuluessa ei havaittu merkkejä siitä, että toimenpiteiden soveltaminen olisi vahingollisen polkumyynnin vaikutusten vähentämisen lisäksi huomattavalla tavalla muuttanut kilpailutilannetta yhteisön tuotannonalan hyväksi. Päinvastoin, tuonti asianomaisista maista on jopa kasvanut ja kolmansista maista tulevalla tuonnilla on edelleen huomattava osuus yhteisön markkinoista. Mikään seikka ei sen vuoksi näytä osoittavan, että toimenpiteiden jatkaminen heikentäisi kilpailutilannetta yhteisön markkinoilla.

(143) Väitteelle, jonka mukaan kauppiaiden on vaikeaa hankkia tuontipotaskaa, ei esitetty perusteluja. Tästä syystä väite oli hylättävä.

(144) On myös huomattava, että potaskan tuojat (kauppiaat) tuovat usein myös muita tuotteita. Vaikka jotkin tuojat keskittyvät liiketoiminnassaan potaskaan, potaskan osuus muiden tuojien liiketoiminnassa on vain 10 prosenttia. Lisäksi tällä hetkellä potaskaan keskittyvät tuojat ilmoittivat, että ne voisivat suunnata toimintaansa uudelleen niiden asiakkaiden haluamiin muihin tuotteisiin, pääasiassa muihin lannoitteisiin. Sen jälkeen kun päätelmistä oli ilmoitettu, yksi tuoja ja yksi tuojien yhdistys väitti, että tietyt tuojat ovat voimakkaasti riippuvaisia potaskan tuonnista Valko-Venäjältä ja että ne eivät juurikaan voisi vaihtaa muihin hankintalähteisiin siinä tapauksessa, että toimenpiteiden soveltamista jatkettaisiin. Todettiin kuitenkin, että tuojilla on mahdollisuus käyttää muita hankintalähteitä, esimerkiksi yhteisön tuotannonalaa tai muista maista kuin Valko-Venäjältä tulevaa tuontia. Vaikka hankintalähteiden vaihtamisella voi olla joitakin vaikutuksia näiden tuojien taloudelliseen ja rahoitukselliseen tulokseen, vaikutus niiden kannattavuuteen ei olisi niin huomattava, että se vaarantaisi niiden elinkelpoisuuden pitkällä aikavälillä. Tuojien esittämien kaikkien väitteiden perusteella päätellään, että polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden vaikutukset tuojien taloudelliseen tilanteeseen ovat suhteellisen vähäiset. Todennettujen kyselylomakevastausten perusteella todettiin, että olemassa olevat polkumyynnin vastaiset toimenpiteet eivät tähän mennessä ole vaikuttaneet kielteisesti tuojien kannattavuuteen. Ei ole syytä uskoa, että tilanne muuttuisi huomattavasti, jos toimenpiteet säilytetään.

(145) Tästä syystä pääteltiin, ettei toimenpiteiden voimassaolon jatkaminen vaikuttaisi merkittävästi tuojien (kauppiaiden) tilanteeseen.

4. **Käyttäjien edut**

4.1 *Viljelijät*

(146) Yksikään potaskaa lannoitteena suoraan käyttävä taho (viljelijät) ei toiminut yhteistyössä, vaikka kyselylomake lähetettiin niitä edustavalle järjestölle. Yksi erään jäsenvaltion viljelijäjärjestö kuitenkin väitti, että polkumyyntitullit vahingoittaisivat viljelijöiden asemaa kilpailulle avoimilla markkinoilla, joilla lannoitteiden kaltaisten panosten tuontihinnat ovat säänneltyjä, kun taas tuotujen elintarvikkeiden hintoja ei säännellä.

(147) Väite oli hylättävä, koska polkumyynnin vastaisissa toimenpiteissä ei oteta huomioon maatalouspolitiikkaa koskevia yleisiä kysymyksiä. Polkumyyntitutkimusten ainoana tavoitteena on palauttaa oikeudenmukaisen kaupan tilanne vahingollisen polkumyynnin esiintymisen jälkeen. Koska muita olennaisia väitteitä tai viitteitä siitä, että olemassa olevat polkumyynnin vastaiset toimenpiteet vaikuttaisivat kielteisesti viljelijöihin, ei esitetty, pääteltiin, että polkumyyntitullien soveltamisen jatkaminen ei vaikuta erityisen kielteisesti viljelijöihin.

4.2 *Lannoitevalmistajat*

(148) Kaikki kyselylomakkeeseen vastanneet käyttäjät olivat lannoitevalmistajia, jotka ostavat potaskaa yhteisön tuotannonalalta ja myös tuovat sitä asianomaisista maista ja kolmansista maista. Potaska on niille sellaisten lannoitteiden raaka-aine, jotka koostuvat usein kolmesta eri ravinteesta: typestä, fosfaatista ja potaskasta (NPK-lannoitteet tai lannoiteseokset). Näin ollen potaska on niille yksi valmiin tuotteen kustannustekijöistä, jonka osuus tuotantokustannuksista on yleensä 15–30 prosenttia. Tarkastelujakson aikana potaskaa sisältävien lannoitteiden tuotantokustannukset laskivat huomattavasti vuosina 2002 ja 2003, minkä jälkeen ne nousivat hieman tutkimusajanjakson aikana, mutta eivät vieläkään yltäneet vuoden 2001 tasolle. Tästä syystä voidaan päätellä, että potaskaan sovelletut polkumyynnin vastaiset toimenpiteet eivät vaikuttaneet merkittävästi lannoitevalmistajien kustannusrakenteeseen.

(149) Useimmat käyttäjät esittivät saman väitteen toimenpiteiden voimassaolon jatkamista vastaan kuin tuojat. Yksi lannoitetuottaja kuitenkin korosti, että on sen edun mukaista, että potaskan tuottajia on tulevaisuudessakin niin yhteisössä kuin sen ulkopuolella.

(150) Koska kolmansien maiden kilpailevat lannoitetuottajat eivät maksa polkumyyntitulleja potaskastaan, yhteisön lannoitevalmistajat väittävät myös, että ne eivät kykene kilpailemaan niiden hintojen kanssa, joilla ulkomaiset kilpailijat tarjoavat valmista tuotettaan. Tältä osin on kuitenkin huomattava, että yhteisön lannoitevalmistajilla on mahdollisuus harjoittaa tuontia sisäisessä jalostusmenettelyssä eli maksamatta polkumyyntitulleja. Lisäksi muistutettakoon, että niin kolmansissa maissa, joihin ei sovelleta polkumyynnin vastaisia toimenpiteitä, että yhteisössä on olemassa muita hankintalähteitä. Tutkimus ei ole myöskään osoittanut, etteivät tällaiset käyttäjät pystyisi kilpailemaan tuotujen lannoiteseosten kanssa yhteisön markkinoilla.

(151) Edellä esitetyn perusteella päätellään, että toimenpiteillä ei ole ollut huomattavaa kielteistä vaikutusta käyttäjien tilanteeseen. Toimenpiteiden vaikutus lannoitevalmistajien kannattavuuteen oli tarkastelujakson aikana minimaalinen eikä esiin ole tuotu seikkoja, jotka osoittaisivat tilanteen muuttuvan, jos toimenpiteet säilytetään. Tästä syystä pääteltiin, ettei toimenpiteiden voimassaolon jatkaminen ole käyttäjien edun vastaista.

5. **Yhteisön markkinoiden kilpailutilanteeseen liittyvät seuraukset**

(152) Nykyiset toimenpiteet ovat selkeästi vakauttaneet yhteisön tuotannonalaa, joka on pystynyt katkaisemaan tappiollisen jakson ja pääsemään kohtuullisen kannattavalle tasolle. Tällainen kehitys ei olisi ollut mahdollinen ilman toimenpiteitä. Tällä tavoin ei voida kuitenkaan estää markkinoiden keskittymistä entisestään, mistä on osoituksena se, että israelilainen ICL-ryhmä osti kaksi yhteisön tuottajaa. Lisäksi ranskalaiset potaskantuottajat sulkivat tuotantolaitoksiaan vuonna 2001 kaivosten ehtymisen vuoksi. Tuojat ja käyttäjät väittivät, että tällainen kehitys johti EU:n markkinoilla käytännössä duopoliin, jonka yhteenlaskettu markkinaosuus oli yli 70 prosenttia ja jopa yli 80 prosenttia 15 vanhassa jäsenvaltiossa. Tästä syystä väitettiin, että voimassa olevat toimenpiteet ovat estäneet kilpailua markkinoilla.

(153) Väite oli hylättävä, sillä voimassa olevien toimenpiteiden ansiosta yhteisön tuotannonala on pystynyt pitämään toimintansa käynnissä ja toipumaan osittain vahingollisen polkumyynnin vaikutuksista. Jollei toimenpiteitä olisi sovellettu, kilpailua olisi todennäköisesti ollut vielä vähemmän, koska yhteisön tuottajien olisi ollut pakko supistaa potaskantuotantoa. Tästä syystä toimenpiteiden voimassaolon jatkaminen ehkäisee kilpailun vähenemistä entisestään tarjoamalla yhteisön tuotannonalalle mahdollisuuden selviytyä ja säilyä kilpailukykyisenä.

(154) Lisäksi muistutettakoon, että useiden kolmansista maista ja asianomaisista maista tulevien kilpailijoiden läsnäolo yhteisön markkinoilla on varmistanut kilpailun yhteisön markkinoilla eikä tilanteen ole syytä olettaa muuttavan, jos toimenpiteet säilytetään.

6. **Yhteisön etua koskevat päätelmät**

(155) Asiaan liittyvien eri etujen arvioinnin perusteella päätellään, että polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden voimassaolon jatkaminen todennäköisesti johtaa yhteisön potaskamarkkinoiden vakaaseen ja ennustettavissa olevaan kehitykseen, minkä vuoksi yhteisön tuotannonalalla on mahdollisuus jatkaa toipumistaan ja säilyä kilpailukykyisenä oikeudenmukaisissa kilpailuolosuhteissa. Jos yhteisön tuotannonala jätettäisiin ilman riittävää suojaa polkumyynnillä tapahtuvaa tuontia vastaan, kyseinen tuonti leikkaisi erittäin todennäköisesti viime vuosina saavutetun vähäisen kannattavuuden ja heikentäisi tilannetta vakavasti. Jos toimenpiteiden voimassaolon annetaan päättyä, yhteisön tuotannonala joutuu mitä todennäköisemmin luopumaan markkinoista vähitellen ja valkovenäläiset ja venäläiset viejät ottavat haltuunsa suuremman osan markkinoista, jolloin yhteisön tuojilla, viljelijöillä ja käyttäjillä on vielä vähemmän mahdollisuuksia valita potaskan hankintalähteensä. Tästä syystä tuojien hintaetu, joka aiheutuisi siitä, että polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden voimassaolon annetaan päättyä, olisi paljon vähäisempi kuin yhteisön tuotannonalalle vahingollisen polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden voimassaolon jatkamisesta koituva hyöty.

(156) Toimenpiteiden voimassaolon jatkamisesta käyttäjille ja loppukäyttäjille koituvaa haittaa pidetään erittäin vähäisenä verrattuna mahdollisuuteen luoda vakaa ja elinkelpoinen yhteisön tuotannonala. Toimenpiteiden voimassaolon jatkaminen ei itse asiassa muuta nykyisiä markkinaolosuhteita, joissa käyttäjien tilanne ei juurikaan muuttunut. Yhteisön tuotannonalaan kohdistuvat todennäköiset kielteiset vaikutukset ovat suuremmat kuin käyttäjille ja loppukäyttäjille aiheutuva mahdollinen rasitus, joka ei eroa nykytilanteesta. Tämän vuoksi päätellään, ettei ole pakottavia syitä olla jatkamatta voimassa olevia polkumyynnin vastaisia toimenpiteitä.

F. **MUUTTUNEIDEN OLOSUHTEIDEN PYSYVYYS**

(157) Valko-Venäjältä peräisin olevan potaskan tuontia koskevan välivaiheen tarkastelun yhteydessä selvitettiin perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdan mukaisesti myös, voitiinko kohtuudella katsoa, että polkumyyntiin liittyvien olosuhteiden muutokset suhteessa alkuperäiseen tutkimukseen olivat pysyviä.

(158) Edellisessä tutkimuksessa ja tässä tutkimuksessa määritettyjen normaaliarvojen ja vientihintojen vertailu paljasti, että vertailukelpoisten tuotelajien normaaliarvo on noussut huomattavasti ja keskimääräinen vientihinta puolestaan noussut vielä enemmän, mikä on johtanut polkumyyntimarginaalien laskuun. Valkovenäläisten viejien muilla markkinoilla soveltamien hintojen todettiin olevan yleensä ottaen samaa luokkaa kuin niiden EU:n markkinoilla soveltamat vientihinnat. Tutkimuksessa ei löytynyt mitään näyttöä siitä, ettei vienti Valko-Venäjältä jatkuisi polkumyyntihinnoin, vaikkakin vähäisemmällä tasolla kuin aikaisemmin. Edellä esitetyn perusteella voidaan kohtuudella päätellä, että vähäisempi polkumyyntitaso on pysyvä.

(159) Kaikkien edellä esitettyjen seikkojen perusteella katsotaan aiheelliseksi muuttaa Valko-Venäjää koskevia olemassa olevia toimenpiteitä alentamalla polkumyyntimarginaali edellisessä tutkimuksessa vahvistetulle tasolle.

(160) Perusasetuksen 9 artiklan 4 kohdan mukaan polkumyynti tulli ei saisi ylittää vahvistettua polkumyyntimarginaalia vaan sen olisi oltava tätä marginaalia alhaisempi, jos alhaisempi tulli riittää poistamaan yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen vahingon. Koska Valko-Venäjään sovellettavat olemassa olevat tullit on laskettu polkumyyntimarginaalin perusteella ja koska uusi polkumyyntimarginaali on alhaisempi kuin aiemmin sovellettu marginaali, tulli olisi mukautettava tässä tutkimuksessa vahvistetun alemman polkumyyntimarginaalin (27,5 prosenttia) mukaiseksi.

G. **SITOUMUS**

(161) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen valkovenäläinen vientiä harjoittava tuottaja tarjosi hintasitoumusta.

(162) Komission tavanomaisena käytäntönä ei ole hyväksyä sitoumuksia yrityksiltä, jotka eivät täytä markkinatalouskohtelun tai yksilöllisen kohtelun edellytyksiä, koska tällaisten yritysten antamia sitoumuksia pidetään epäkäytännöllisinä. Tästä huolimatta tällaisten yritysten tarjoamat sitoumukset voidaan erityisolosuhteissa hyväksyä. Nämä olosuhteet edellyttävät erityisesti, että viejämaan valtion viranomaiset osallistuvat tähän takaamalla, että sitoumuksen ehtoja noudatetaan.

(163) Olennaisen tärkeä tekijä sitoumuksen hyväksymisessä on, että yhteisön ja sitoumuksen osapuolten välillä on oltava luottamussuhde. Tässä yhteydessä on muistettava, että neuvosto on ottanut käyttöön presidentti Lukašenkaan ja tiettyihin Valko-Venäjän virkamiehiin kohdistuvia tiettyjä rajoittavia toimenpiteitä yhteisellä kannalla 2006/276/YUTP [1] ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 765/2006 [2]. Lisäksi olisi muistettava, että Belaruskali on kokonaan valtion omistuksessa oleva yritys ja nykyiset viranomaiset vaikuttavat sen vuoksi suoraan ja ratkaisevalla tavalla yrityksen toimintaan. Koska komissio ei pystynyt vakuuttumaan siitä, että yhteisön ja sitoumuksen osapuolten välillä on luottamussuhde, pääteltiin, että Belaruskalin tarjoamaa sitoumusta ei voisi toteuttaa käytännössä. Sen vuoksi tarjous hylättiin.

[1] EUVL L 101, 11.4.2006, s. 5.
[2] EUVL L 134, 20.5.2006, s. 1.

H. **EHDOTETUT TULLIT**

(164) Polkumyynnin jatkumisen, vahingon toistumisen todennäköisyyden ja yhteisön edun osalta tehtyjen päätelmien perusteella olisi otettava käyttöön Valko-Venäjältä ja Venäjältä tulevassa tuonnissa sovellettavat toimenpiteet, jotta polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin yhteisön tuotannonalalle aiheuttama vahinko ei toistuisi.

1. **Venäjä**

(165) Edellä esitettyjen päätelmien perusteella ja perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdan mukaisesti olisi säilytettävä asetuksella (ETY) N:o 3068/92, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1891/2005, käyttöön otetut Venäjältä peräisin olevan kaliumkloridin tuonnissa sovellettavat toimenpiteet.

(166) Kahden venäläisen tuottajan tarjoamat sitoumukset hyväksyttiin asetuksella (EY) N:o 1891/2005 päätökseen saatettujen osittaisten välivaiheen tarkastelujen puitteissa.

2. **Valko-Venäjä**

(167) Edellä esitettyjen päätelmien perusteella ja perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdan mukaisesti olisi muutettava Valko-Venäjältä peräisin olevan kaliumkloridin tuonnissa sovellettavia toimenpiteitä. Valko-Venäjää koskeviin olemassa oleviin toimenpiteisiin sisältyy kiinteämääräisiä tulleja, joiden suuruus vaihtelee 19,51 eurosta tonnilta 48,19 euroon tonnilta tuotelajista riippuen. Tämän tutkimusajanjakson aikana todettiin kuitenkin, että kaikki Belaruskalin vienti yhteisöön rajoittui kahteen CN-koodiin kuuluviin tuotelajeihin. Näin ollen kun otetaan huomioon muita tuotelajeja koskevat tiedot ja se, että kyseiset potaskalajit näyttävät olevan eniten markkinoituja, tarkoituksenmukaisimpana tapana panna muutetut tullit täytäntöön pidetään kaikkien kiinteiden määrien korvaamista arvotullilla tai vähimmäistuontihinnalla potaskamarkkinoilla tutkimusajanjakson aikana vallinneiden markkinaolosuhteiden perusteella.

(168) Koska todettu polkumyynnin taso on alhaisempi kuin edellisessä tutkimuksessa vahvistettu vahinkomarginaali, arvotulli olisi vahvistettava polkumyynnin tasolle, joka on 27,5 prosenttia.

(169) Ottaen huomioon potaskamarkkinoilla vallitsevat erityisolosuhteet eli tarkasteltavana olevan tuotteen vientihintojen vuoden 2003 ja tutkimusajanjakson välillä tapahtunut nousu, joka itse asiassa jatkui vuosina 2005 ja 2006, pidettiin asianmukaisena, että toimenpiteet otetaan käyttöön vähimmäistuontihintana, i) joka perustuu tutkimusajanjakson osalta vahvistettuihin päätelmiin ja poistaa vahingollisen polkumyynnin vaikutukset yhteisöön tutkimusajanjakson aikana tuotujen, CN-koodeihin 3104 20 50 (Taric-koodit 3104 20 50 10 ja 3104 20 50 90) ja 3104 20 90 (Taric-koodi 3104 20 90 00) luokiteltujen tuotelajien osalta, joita tuotiin eniten ja joita todennäköisesti tuodaan yhteisöön myös ajanjaksona, jonka aikana jatkettuja toimenpiteitä sovelletaan; ja ii) jota sovelletaan määrällisen rajoituksen alittavaan tuontiin, jonka jälkeen olisi sovellettava 27,5 prosentin arvotullia, ottaen huomioon edellä olevassa johdanto-osan 163 kappaleessa kuvattuihin erityisolosuhteisiin liittyvä toimenpiteen kiertämisen vaara. Samaa arvotullia olisi sovellettava myös määrälliseen rajoitukseen sisältyvään tuontiin, jos vähimmäistuontihintaa ei noudateta tai kun toimenpiteiden kohteena olevat vapaaseen liikkeeseen luovutettavaksi esitettävät tuotteet luokitellaan CN-koodeihin, joihin ei sovelleta vähimmäistuontihintaa (toisin sanoen CN-koodeihin 3104 20 10, ex 3105 20 10 (Taric-koodit 3105 20 10 10 ja 3105 20 10 20), ex 3105 20 90 (Taric-koodit 3105 20 90 10 ja 3105 20 90 20), ex 3105 60 90 (Taric-koodit 3105 60 90 10 ja 3105 60 90 20), ex 3105 90 91 (Taric-koodit 3105 90 91 10 ja 3105 90 91 20), ex 3105 90 99 (Taric-koodit 3105 90 99 10 ja 3105 90 99 20)). Sen vuoksi olisi vahvistettava määrällinen rajoitus, joka perustuu valkovenäläisen viejän viimeaikaiseen vientitulokseen vuonna 2005 yhteisöön suuntautuvan viennin osalta, koska viejä voi päästä kyseiseen vientimäärään turvautumatta vähimmäistuontihinnan kiertämiseen. Tämän perusteella vähimmäistuontihinnan piiriin kuuluvan tuonnin määrälliseksi rajoitukseksi olisi vahvistettava 700 000 tonnia vapaaseen liikkeeseen luovutettua tuotetta vuodessa.

(170) Koska tuotteita toimitetaan sekä DAF- että CIF (yhteisön satamassa) -ehdoin (Incoterms 2000 -ehdoissa määritellyllä tavalla) ja koska laskutettuihin hintoihin sisältyvissä kuljetus-, käsittely- ja lastauskustannuksissa on huomattavia eroja sen mukaan, tapahtuuko kuljetus maanteitse yhteisön maarajalle (DAF-ehdoin) tai meriteitse kolmansissa maissa sijaitsevien merisatamien kautta yhteisön satamaan (CIF (yhteisön satamassa) -ehdoin), näiden kahdenlaisten toimitusehtojen osalta olisi sovellettava eri vähimmäistuontihintoja.

(171) Neuvosto toteaa, että määrällisen rajoituksen käyttöönotto edellyttää hallinnointijärjestelmää, jota ei voida ottaa käyttöön ennen tämän asetuksen voimaantuloa. Asian monimutkaisuuden vuoksi neuvosto pitää asianmukaisena, että komissio vahvistaa asetuksella määrällisen rajoituksen hallinnointijärjestelmää koskevat yksityiskohtaiset säännöt niin pian kuin se on teknisesti mahdollista.

(172) Neuvosto toteaa lisäksi, että koska toimenpiteen muodon ja tason muuttava asetus tulee voimaan vasta vuoden 2006 jälkipuoliskolla ja koska tarkasteltavana olevan tuotteen viennin huomattava lisääminen lyhyellä aikavälillä aiheuttaa logistisia vaikeuksia, johdanto-osan 169 kappaleessa tarkoitettu toimenpiteen kiertämisen vaara on vähäinen. Kun siis otetaan huomioon johdanto-osan 171 kappaleessa tarkoitetut tekniset vaikeudet ja toimenpiteen kiertämisvaaran pienuus, määrällisen rajoituksen käyttöönottoa tässä vaiheessa ei pidetä asianmukaisena. Sen vuoksi johdanto-osan 169 kappaleessa tarkoitettuja vähimmäistuontihintoja ja arvotullia olisi sovellettava tämän asetuksen voimaantulopäivästä.

(173) Jos komission perusasetuksen 14 artiklan 6 kohdan mukaisesti koottujen tietojen perusteella vahvistama vapaaseen liikkeeseen luovutettu määrä jonakin kalenterivuonna tai vuoden 2006 loppuosan aikana suhteessa kuluneeseen aikaan kuitenkin ylittää huomattavasti 700 000 tonnin määrän, joka perustuu tavanomaisiin määriin edellä olevassa johdanto-osan 169 kappaleessa kuvatulla tavalla, kyseisessä johdanto-osan kappaleessa mainituista syistä ja edellä olevassa johdanto-osan 163 kappaleessa kuvattujen erityisolosuhteiden perusteella komission olisi toimitettava neuvostolle ehdotus, jonka mukaan olisi otettava käyttöön arvotulli, joka koskisi kaikkia tämän tutkimuksen mukaiseen tuotteen määritelmään kuuluvia tuotteita.

(174) Vähimmäistuontihinnan tosiasiallisen noudattamisen varmistamiseksi tuojille olisi tehtävä selväksi, että liiketoimista kannetaan arvotulli takautuvasti, jos tuonnin jälkeisessä tarkistuksessa todetaan, että i) vapaasti yhteisön rajalla -nettohinta (eli hinta, jossa ei ole mukana tulleja ja tuonnin jälkeisiä kustannuksia, esimerkiksi käsittely-, lastaus- ja kuljetuskustannuksia), jonka ensimmäinen riippumaton asiakas yhteisössä on tosiasiallisesti maksanut, jäljempänä ”tuonnin jälkeinen hinta”, on alhaisempi kuin tulli-ilmoituksen mukainen vapaasti yhteisön rajalla tullaamattomana -nettohinta; ja ii) tuonnin jälkeinen hinta on alhaisempi kuin vähimmäistuontihinta. Tulliviranomaisten on ilmoitettava komissiolle aina, jos merkkejä virheellistä ilmoituksista todetaan.

(175) Tässä yhteydessä viitataan yhteisön tullikoodeksista 12 päivänä lokakuuta 1992 annettuun neuvoston asetukseen (ETY) N:o 2913/92 [1] ja muun muassa sen 78 artiklaan, jonka mukaan tulliviranomaiset voivat tarkastaa kyseisten tavaroiden tuontia tai vientiä taikka näihin tavaroihin myöhemmin kohdistettavia kaupallisia toimia koskevat kaupalliset asiakirjat ja tiedot. Nämä tarkastukset voidaan suorittaa tavaranhaltijan tiloissa, ammattitoiminnan harjoittajana suoraan tai välillisesti mainituissa toimissa osallisena olevan henkilön tiloissa taikka muun mainittuja asiakirjoja ja tietoja ammattitoimintaansa varten hallussaan pitävän henkilön tiloissa,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Otetaan käyttöön lopullinen polkumyyntitulli Valko-Venäjältä ja Venäjältä peräisin olevan, CN-koodeihin 3104 20 10, 3104 20 50 ja 3104 20 90 kuuluvan kaliumkloridin sekä CN-koodeihin ex 3105 20 10 (Taric-koodit 3105 20 10 10 ja 3105 20 10 20), ex 3105 20 90 (Taric-koodit 3105 20 90 10 ja 3105 20 90 20), ex 3105 60 90 (Taric-koodit 3105 60 90 10 ja 3105 60 90 20), ex 3105 90 91 (Taric-koodit 3105 90 91 10 ja 3105 90 91 20) ja ex 3105 90 99 (Taric-koodit 3105 90 99 10 ja 3105 90 99 20) kuuluvien erityisseosten (eli kaliumkloridi, jossa on lannoittavia lisäaineita ja jonka kaliumpitoisuus K_2O:na laskettuna on vähintään 35 mutta enintään 62 painoprosenttia kuivasta vedettömästä tuotteesta) tuonnissa.

2 artikla

1. Edellä 1 artiklassa kuvatun, Valko-Venäjältä peräisin olevan tuotteen vapaasti yhteisön rajalla tullaamattomana -nettohintaan sovellettava polkumyyntitulli on 27,5 prosenttia. Sitä sovelletaan jäljempänä esitettyjen ehtojen mukaisesti:

a) Tulli on kannettava CN-koodeihin 3104 20 50 ja 3104 20 90 (Taric-lisäkoodi A999) kuuluvista tuotteista, paitsi jos

— tuotteen vapaasti yhteisön rajalla tullaamattomana -nettohinta on yhtä suuri tai suurempi kuin liitteessä I vahvistettu asianmukainen vähimmäistuontihinta,

ja

— liitteessä I määriteltyjen tuotteiden vapaaseen liikkeeseen luovutettu kumulatiivinen kokonaistuontimäärä ei ole saavuttanut 700 000 tonnin rajaa kalenterivuonna.

Komissio vahvistaa asetuksella määrällisen rajoituksen hallinnointijärjestelmää koskevat yksityiskohtaiset säännöt mahdollisimman pian.

b) Tulli on kannettava CN-koodeihin 3104 20 10, ex 3105 20 10 (Taric-koodit 3105 20 10 10 ja 3105 20 10 20), ex 3105 20 90 (Taric-koodit 3105 20 90 10 ja 3105 20 90 20), ex 3105 60 90 (Taric-koodit 3105 60 90 10 ja 3105 60 90 20), ex 3105 90 91 (Taric-koodit 3105 90 91 10 ja 3105 90 91 20) ja ex 3105 90 99 (Taric-koodit 3105 90 99 10 ja 3105 90 99 20) kuuluvista tuotteista.

[1] EYVL L 302, 19.10.1992, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 648/2005 (EUVL L 117, 4.5.2005, s. 13).

2. Poiketen siitä, mitä 2 artiklan 1 kohdassa säädetään, tulli on kannettava ennen 1 kohdassa tarkoitetun komission asetuksen voimaantuloa seuraavasti:

a) Tulli on kannettava CN-koodeihin 3104 20 50 ja 3104 20 90 (Taric-lisäkoodi A999) kuuluvista tuotteista, paitsi jos tuotteen vapaasti yhteisön rajalla tullaamattomana -nettohinta on yhtä suuri tai suurempi kuin liitteessä I vahvistettu asianmukainen vähimmäistuontihinta.

b) Tulli on kannettava CN-koodeihin 3104 20 10, ex 3105 20 10 (Taric-koodit 3105 20 10 10 ja 3105 20 10 20), ex 3105 20 90 (Taric-koodit 3105 20 90 10 ja 3105 20 90 20), ex 3105 60 90 (Taric-koodit 3105 60 90 10 ja 3105 60 90 20), ex 3105 90 91 (Taric-koodit 3105 90 91 10 ja 3105 90 91 20) ja ex 3105 90 99 (Taric-koodit 3105 90 99 10 ja 3105 90 99 20) kuuluvista tuotteista.

3. Jollei toisin säädetä, sovelletaan voimassa olevia tulleja koskevia säännöksiä ja määräyksiä.

3 artikla

1. Venäjän federaatiosta peräisin olevan, jäljempänä lueteltujen yritysten valmistaman, 1 artiklassa kuvatun tuotteen vapaasti yhteisön rajalla tullaamattomana -nettohintaan sovellettava lopullinen polkumyyntitulli on seuraava:

Maa	Yritys	Tulli	Taric-lisäkoodi
Venäjä	JSC Silvinit, Solikamsk	23,0 %	A665
	JSC Uralkali, Berezniki	12,3 %	A666

2. Venäjän federaatiosta peräisin olevan, kaikkien muiden kuin 1 kohdassa mainittujen yritysten valmistaman, 1 artiklassa kuvatun tuotteen (Taric-lisäkoodi A999) vapaasti yhteisön rajalla tullaamattomana -nettohintaan sovellettava polkumyyntitulli on jäljempänä esitetyn luokan ja laadun (vakiolaatuisella potaskalla tarkoitetaan jauheena olevaa potaskaa) mukaan euroina ilmaistu kiinteä määrä kaliumkloriditonnilta:

Kaliumkloridi, joka ei sisällä muita lannoittavia lisäaineita

Luokka	Kaliumpitoisuus K_2O:na laskettuna enintään 40 painoprosenttia kuivasta vedettömästä tuotteesta		Kaliumpitoisuus K_2O:na laskettuna suurempi kuin 40 mutta enintään 62 painoprosenttia kuivasta vedettömästä tuotteesta		Kaliumpitoisuus K_2O:na laskettuna suurempi kuin 62 painoprosenttia kuivasta vedettömästä tuotteesta
Laatu	Vakiolaatu	Muu kuin vakiolaatu (ml. raelaatu)	Vakiolaatu	Muu kuin vakiolaatu (ml. raelaatu)	
Taric-koodi	3104 20 10 10	3104 20 10 90	3104 20 50 10	3104 20 50 90	3104 20 90 00
Kiinteä määrä (euroa/tonni)	19,61	26,01	29,65	39,33	40,63

Kaliumkloridi, jossa on lannoittavia lisäaineita erityisseoksina

	Kaliumpitoisuus K_2O:na laskettuna vähintään 35 mutta enintään 40 painoprosenttia kuivasta vedettömästä tuotteesta	Kaliumpitoisuus K_2O:na laskettuna suurempi kuin 40, mutta enintään 62 painoprosenttia kuivasta vedettömästä tuotteesta
Taric-koodi	3105 20 10 10, 3105 20 90 10, 3105 60 90 10, 3105 90 91 10, 3105 90 99 10	3105 20 10 20, 3105 20 90 20, 3105 60 90 20, 3105 90 91 20, 3105 90 99 20
Kiinteä määrä (euroa/tonni)	26,01	39,33

3. Sen estämättä, mitä edellä olevassa 1 artiklassa säädetään, lopullista polkumyyntitullia ei sovelleta 4 artiklan mukaisesti vapaaseen liikkeeseen luovutettuihin tuontituotteisiin.

4. Jollei toisin säädetä, sovelletaan voimassa olevia tulleja koskevia säännöksiä ja määräyksiä.

4 artikla

1. Tuonti, joka on ilmoitettu luovutettavaksi vapaaseen liikkeeseen, vapautetaan 1 artiklassa käyttöön otetusta polkumyyntitullista edellyttäen, että tuotteiden tuottajat ovat yrityksiä, joiden esittämät sitoumukset komissio on hyväksynyt ja joiden nimet on lueteltu päätöksessä 2005/802/EY ja sen muutossäädöksissä ja että tuotteet on tuotu kyseisen komission päätöksen säännösten mukaisesti.

2. Edellä 1 kohdassa mainittu tuonti vapautetaan polkumyyntitullista edellyttäen, että

a) tullille tulliselvitystä varten esitettävät tavarat vastaavat tarkoin 1 artiklassa esitettyä tuotteen kuvausta;

b) vapaaseen liikkeeseen luovuttamista koskevan ilmoituksen yhteydessä jäsenvaltioiden tulliviranomaisille esitetään kauppalasku, jossa on ainakin liitteessä II mainitut tiedot;

ja

c) tullille tulliselvitystä varten esitettävät tavarat vastaavat tarkoin kauppalaskussa esitettyä kuvausta.

5 artikla

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 11 päivänä heinäkuuta 2006.

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
E. HEINÄLUOMA

LIITE I

Taric-koodi	Vähimmäistuontihinta euroa/tonni, CIF (yhteisön satamassa) (*), yhteisön rajalla tullaamattomana -nettohinta — tavarat, jotka toimitetaan meriteitse kolmannessa maassa sijaitsevien merisatamien kautta	Vähimmäistuontihinta euroa/tonni, DAF (*), yhteisön rajalla tullaamattomana -nettohinta — tavarat, jotka toimitetaan maanteitse
3104 20 50 10	114,3 (Taric-lisäkoodi A747)	102,4 (Taric-lisäkoodi A748)
3104 20 50 90	125,8 (Taric-lisäkoodi A749)	113,0 (Taric-lisäkoodi A750)
3104 20 90 00	124,1 (Taric-lisäkoodi A751)	110,3 (Taric-lisäkoodi A752)

(*) Kuten määritelty Incoterms 2000 -ehdoissa.

LIITE II

Yrityksen myydessä hintasitoumuksen mukaisesti kaliumkloridia yhteisöön kauppalaskussa on ilmoitettava seuraavat tiedot:

1. Otsikko ”SITOUMUKSEN MUKAISIA TAVAROITA KOSKEVA KAUPPALASKU”.

2. Kauppalaskun antavan, päätöksen 2005/802/EY 1 artiklassa mainitun yrityksen nimi.

3. Kauppalaskun numero.

4. Kauppalaskun päivämäärä.

5. Taric-lisäkoodi, johon luokiteltuina laskussa tarkoitetut tavarat on tullattava yhteisön rajalla.

6. Tavaroiden tarkka kuvaus, jossa mainitaan

   — tuotteen valvontakoodi (PCN), jota käytetään tutkimuksessa ja sitoumuksessa (esimerkiksi PCN 1, PCN 2 jne.),

   — selkokielinen kuvaus asianomaista valvontakoodia vastaavista tuotteista,

   — yrityksen käyttämä tuotekoodi (CPC) (jos käytössä),

   — CN-koodi,

   — määrä (tonneina).

7. Myyntiehdot, joista ilmenee

   — hinta tonnilta,

   — sovellettavat maksuehdot,

   — sovellettavat toimitusehdot,

   — kaikki alennukset ja hyvitykset.

8. Sen yhteisössä tuojana toimivan yrityksen nimi, jolle viejäyritys on suoraan laatinut sitoumuksen mukaisten tavaroiden mukana seuraavan kauppalaskun.

9. Kauppalaskun laatineen yrityksen virkailijan nimi sekä seuraava allekirjoitettu ilmoitus:

   ”Minä allekirjoittanut vahvistan, että tässä laskussa tarkoitettujen tavaroiden myynti Euroopan yhteisöön suuntautuvaa suoraa vientiä varten tapahtuu . . . . . [yrityksen nimi] esittämän ja Euroopan komission päätöksellä 2005/802/EY hyväksymän sitoumuksen soveltamisalan ja ehtojen mukaisesti. Vakuutan, että tässä laskussa ilmoitetut tiedot ovat täydelliset ja paikkansapitävät.”